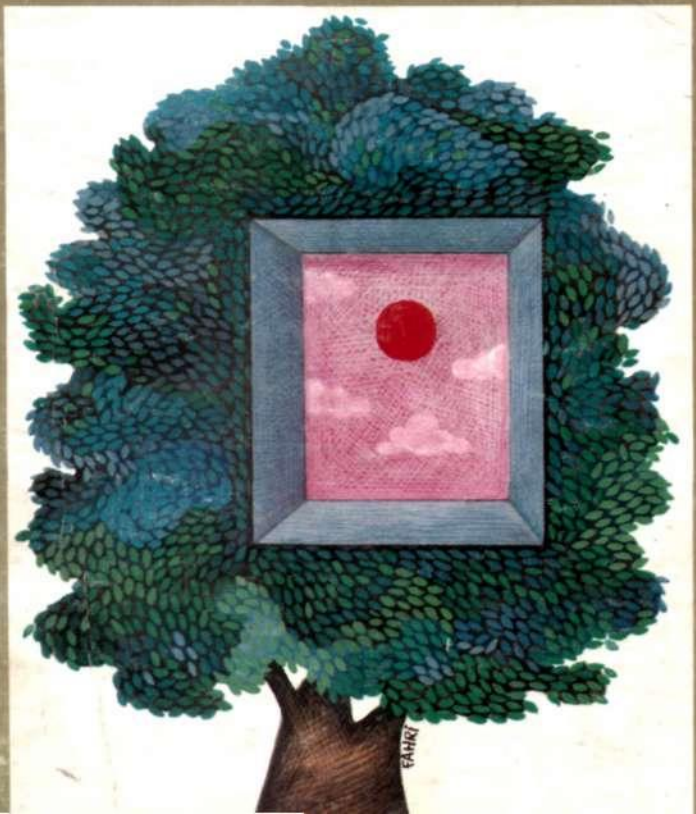
hasan hüseyin

BÜTÜN ŞİİRLERİ 2

oğlak

BİLGİ YAYINEVİ

HASAN HÜSEYİN BÜTÜN ŞİİRLERİ: 2

Birinci Basım 1972
İkinci Basım 1973
Üçüncü Basım 1976

Dördüncü Basım
Haziran 1984

HASAN HÜSEYİN

Bütün Şiirleri

2

BİLGİ YAYINEVİ

HASAN HÜSEYİN'in yayımlanmış yapıtları

şiir:

kavel (1963 yeditepe şiir armağanı, 4. basım)
temmuz bildirisi (3. basım)
kızdırmak (6. basım)
kızılkuğu — şiirin uyanışı (trt-1970 kitap başarı ödülü, 3. basım)
ağlasun ayşafağı (3. basım, yapıtın tümü)
oğlak (4. basım)
acıyı bal eyledik (6. basım)
kelepçemin karasında bir ak güvercin (2. basım)
koçero vatan şiiri (2. basım.)
haziranda ölmek zor (2. basım)
filizkıran fırtınası (1981 ö.f. toprak ve nevzat üstün şiir ödülleri, 2. basım)
acılara tutunmak (2. basım)
ışıklarla oynamayın

öykü:

öhhööö!
made in turkey
bıyıklar konuşuyor

gezi:

bağdat basra yollarında

çalışma:

kalmasın ellerim sizlerden uzak (bedrettin cömert'in şiirleri, 1979)
eleştiriye beş kala (bedrettin cömert'in eleştiri yazıları, 1981)

çocuk kitapları:

1) eşeğin gözyaşları, 2) aşıcı baba, 3) ormanın öcü, 4) ressamın bıldırcınları, 5) becerikli çocuğun düşleri

İÇİNDEKİLER

üçüncü basım için 7
ikinci basıma birkaç söz 9

birinci bölüm
OĞLAK

karagün dostu 13
oğlak 15
karıma altıncı evlilik yıldönümü armağanı 27
zar 31
lâleler 33
bir tek zeytin tanesi 41
evlâd ü iyâl-i durmuş durbak 43
43'ler 41'ler filân 67
bir kuş öttü 71
çocuktan al haberi 79
mor dönüşüm 81
olmadı memmet çeşitlemesi (bir yergi denemesi) 89
uçun kuşlar 95
gökte yıldız 97
ah babam babam babam 99
sordum niçin ağlarsınız 113
beş kartpostal 119
sürekli kar 122
yüreğim sızladığı zaman 124
uykusuz bir gecenin sabahında 127
kendimi tanıtırım 131

ikinci bölüm
SEÇMELER

kocabebek 137
şapka 139

kokmuşlar mezarlığı 141
ayazda kabakçekirdeği 143
yedi çatallı kazık 147
kirlileri yıkamak 159
davullu ninni 165
ağustos şiiri 167
azime'li temmuz bildirisi 2 173
koskoslu piramit 181
kızılırmak'tan 187
yurttan nakışlar 196
ay gördüm allah 200
eski defterler 208
ağlasun ayşafağı'ndan 216

ÜÇÜNCÜ BASIM İÇİN

Her basım, benim gözümde, yeni bir kitaptır. Bir kitabımın her basımında ilk basımdaki kadar gergin ve sancılı.. yımdır. Çünkü şiir, etimdir benim, kanım, kemiğim, sinirlerimdir. Birbirimizi sürekli denetleriz,

Oğlak'ın yeni basımının yapılacağını öğrendiğim zaman, doğumu yaklaşmış bir kadın gibi, sancılar duymaya başladım. İlk düşündüğüm, yapıtı baştan sona gözden geçirmenin gerekeceği oldu. Bu, yorucu, fakat sevdiğim bir çalışma demekti benim için.

İkinci basımın önsözünü kusurlu buldum. Kitabın sayfa düzenini beğenmedim. Bazı şiirler kılçıklıydı. İkinci bölümdeki şiirler, alındıkları kitaplarımda değişiklikler yaptığımdan, en son biçimleriyle okunmalıydılar kitapta.

Bu demek, Oğlak, yazımakinasına yeniden girecekti.

Öyle yaptım.

Oturdum yazımakinasının başına, baştan sona yeniden yazdım Oğlak'ı. Yorucu bir çalışma oldu bu, benim için; ama..

Ama ne güzeldir, «Zar» adlı şiirin Almancasını dinlemek; «Yüreğim Sızladığı Zaman» adlı şiiri bir Madrid gazetesinde okumak; bazı şiirleri bağlamada türkü. leşmiş görmek!... Ne güzeldir, «Oğlak'tan veya Durmuş Durbak'tan ne güzel filmler yapılır!» denildiğini duymak; Ve en güzeli de, Oğlak'ı yeni basıma zorlayan bir okur kitlesinin doğmuş olduğunu görmektir elbette.

Kimbilir, önümüzdeki günlerde, Sinema sanatı bu dileği de gerçekleştirecektir. «Oğlak» veya «Evlâd ü İyâl-i Durmuş Durbak»ı perdede yaşamak, herhalde, az mutluluk olmasa gerektir. Merih'e yumuşak inişin gerçekleştirildiği günümüzde, buncağız mutluluk bize çok görülmemelidir.

Oğlak'ın üçüncü basımının şiirseverlerin sevgisine değeceğini düşünmenin kıvancı içindeyim.

26 Temmuz 1976, Ankara

H. H.

İKİNCİ BASIMA BİRKAÇ SÖZ

Oğlak'in ikinci basımı, görüldüğü gibi, değişik. Oğlak'ı okura birinci basımdaki haliyle sunmak yerine, Kavel, Temmuz Bildirisi, Kızılırmak, Kızılkuğu (Şiirin Uyanışı ve Ağlasun Ayşafağı adlı kitaplarımdan seçtiğim bazı şiirler ve şiir parçalarıyla varsıllaştırılmış halde sunmayı uygun gördüm. İstedim ki okur, 1963'te ilk basımı yapılan Kavel ve ondan sonraki yıllarda yayımlanan öteki yapıtlarımla Oğlak arasında örgensel bir bağ kurabilme olanağına hemen kavuşsun. Fakat, Kızılırmak ile Ağlasun Ayşafağı gibi nehir şiirlerden parçalar almak son derece güç oldu benim için. Buna karşın, her iki yapıttan da bazı parçaları, ağaçtan dal koparır gibi kopardım ve kitaba aldım. Bir sakınca görmedim bunda. Dal, elbette ki, ağacın tümü değildir, ama ağacı verebilir bize, duyurabilir. Deriz ki: bu ağaç, meşe ağacıdır; bu ağaç, çam ağacıdır, gürgendir, cevizdir, kayısıdır. Böyle düşündüm. (Belki biraz da, uzun şiirlerden parçanın nasıl alınabileceğini göstermek istedim ilgililere!)

Oğlak'ın bu basımına ayrıca, 'Sürekli Kar', 'Gökte Yıldız' ve 'Olmadı Memmet Çeşitlemesi (Bir Yergi Denemesi)' gibi, hiçbir kitabımda bulunmayan üç şiir de eklendi. Böylece Oğlak, birinci basıma göre. yepyeni bir kimlik kazanmış oldu.

Yapıtı bu haliyle daha çok seveceğinizi umuyorum.

Ankara, Nisan 1973

H. H.

birinci bölüm

OĞLAK

KARAGÜN
DOSTU

biliyorum
matarada su
    torbada ekmek
        ve kemerde kurşun değil şiir
ama yine de
matarasında suyu
    torbasında ekmeği
        ve kemerinde kurşunu kalmamışları
                ayakta tutabilir

biliyorum
şiirle şarkıyla olacak iş değil bu
dalda narı
    tarlada ekini kızartmaz güvercinin gurultusu
ama yine de
dişler arasında bıçak gibi parlar kavgada
                şiirin doğrultusu

göz gözü görmez olmuş
tek bir ışık bile yok
yürök bir yaralı şahindir
döner boşlukta
belki bir şiir
bir şiir kırıntısı
çalar kapımızı umutsuz karanlıkta
yoklar yüreğimizi
iğilir yaramıza
dağıtır korkumuzu

ve karşı tepelerden
gürül gürül bir kalk borusu

OĞLAK

birgün dedik ki binsek de şu gemilere uçaklara git-
[sek çok uzaklara
isviçre'ye italya'ya iskandinavya'nın o romantik kı-
[yılarına
görsek ki nasılmış oralarda gökyüzü yeryüzü insan-
[yüzü içyüzü falan filân
ve yaşamak denilen şey nasılmış oralarda
gitsek de görsek dedik
görsek de bilsek dedik
bilsek de ölsek dedik
ha şöyle insan insan
ha şöyle adam gibi!

sevsinler bizi!

çoktaaaan tüketmiş elinoğlu
gemileri uçakları
o çok güzel ve uzak ülkeleri
tüketmiş elinoğlu
oturduk ankara'da
bezgin bir şişenin başında
haritada gittik o çok güzel o çok uzak ve çok
[yaban ülkelere
gezdik doya doya
dolaştık doya doya
yaşadık doya doya
ve döndük

birgün dedik ki binsek de şu tirenlere otobüslere
[gitsek abant'lara Uludağ'lara
gitsek de marmaris'lere marmara'lara
toroslar'a ıstıranca ormanlarına
pek de güzelmiş diyorlar oralara
gitsek de görsek dedik
gitsek de balık yesek
ideniz yüzsek gitsek de
kum oynasak
dağ koklasak gitsek de
ormanlarda geyik meyik
biraz boynuz toplasak
şeytanminaresi kozalak
toplasak da biraz biraz
'hoplasak zıplasak da
güneş alsak havalansak da dedik
havalansa içimizin kafes kuşları
kuzu eti keklik kebabı filân
sardalya karides yılanbalığı
roka midye istiridye
bigüzel rakılasak viskilesek de dedik
tanısak yurdumuzu bigüzel
yurdumuz bizim!
candan aziz vatanımız!
malımız mülkümüz canımız cüz-
danlarımız!
yakından görsek de dedik
sevgili halkımızı
görsek de dedik şöyle yakından
bigüzel yapsak dedik
bigüzel katkımızı
yapsak içine
dedik

sevsinler bizi!

çoktaaaan tüketmiş elinoğlu
tirenleri otobüsleri
o çok güzel ve aziz yurdumuzu
abant'ları Uludağ'ları
marmara'ları marmaris'leri
o güzelim denizleri
o menekşe kıyıları koyları
ormanları gölleri
muhabbet kuşlarının ülkelerini
reçineli ve ozonlu yelleri
çoktan tüketmiş
kurmuş tezgâhını başkentin göbeğine
geçmiş çarkın başına
havuzda canlı balık
kıpır kıpır karides
ve katkıda bulunuyor
akvaryum piyasasına
bir de pop bir de hipi
'hey kemençem kemençem
zerdali dali misun
yanık yanık öteysun
pendan sevdali misun'
geceler
hey geceler
bıçaklı tabancalı
karakol kokulu bozkır geceleri hey!

oturduk ankara'da
bezgin bir şişenin başında
haritada gittik o canım abant'lara
o canım marmara'lara marmaris'lere
gezdik doya doya
sultânım
dolaştık doya doya
haşmetlim
yaşadık doya doya
ve tanıdık halkımızı
ve döndük

astık haritamızı
duvardaki yerine
açtık gazetemizi
değdirdik burnumuza
yüklenen şilep gibi
adım adım
kulaç kulaç
gömüldük suyumuza

birgün dedik ki
gitsek 'o son diyara ki serhaddidir yerin'
kimseler tanımasa bilmese bizi
kimseleri tanımasak bilmesek biz
bulsak şöyle bir kuytuda
şöyle bir serin köşe
bir su başı örneğin
bir ağaç gölgesi filân
ve bir oğlak kesip yesek örneğin
şöyle ağız tadıyla

gittik 'o son diyara ki serhaddidir yerin'
göbeğinden bir karışçık uzakta
burnunun dibindedir başkentin
çepçevre ufkumuz safi sinek, safi kerpiç, toz, tezek
bir gübre 'kasırgasında yitirdik birbirimizi
ahır mıdır mezar mıdır yoksa ören mi
kırım mıdır kıtlık mıdır sürgün mü yoksa
anlıyamadık
dedik:
ey cemaat-i müslimîn
allah lillâh aşkına
ve otuzüç pâdişah
doksan kere doksan vezir
on yirmidört sadrâzam
mutlakiyet
meşrûtiyet
cumhuriyet aşkına
suyunuz yok mu?

dediler uzak uzak
dediler yakın yakın
dediler sıcak sıcak
hem de işkilli:
aman aman o ne demek
yumurtadan âlâ yemek
nah işte şuracıkta
az gidersin uz gidersin
dere tepe düz gidersin
altı ay bir güz gidersin
suyumuz oracıkta
suyumuz beylerpınarı
suyumuz polat
suyumuz zemzem
aman aman o ne demek!

ah dedik oh dedik
sevindik, kıvandık, gönendik.
gittik o beylerpınarına ki çöl çorak balçık batak
cır cır eder akamaz
pır pır eder uçamaz
tezek düşmüş içine
yekinip de çıkamaz
sivrisinek afyon yutmuş
napalm sıksan kaçamaz
benzer yanık bir yüzde
akar bir göze
vay bize
vaylar bize!

bir oğlak durur taşında
onüç ondört yaşında
ince mi ince burnu
çekik mi çekik
perçemleri kaşında
sanki görmüş de düşünde şehzadesini
çıkmış gibi pınara
bakınır türkü türkü
aranır medet medet
güneşler yanıp söner kapkara tüylerinin nakışlarında
yüzyıllar çığlık çığlık turna katarı

meledi tatlı tatlı
meledi yanık yanık
meledi kekik kekik
yavşan yavşan ve geven geven:
şehzade orhan mısınız?
dedik ki: yok, yok!
yavuz sultan mısınız?
dedik ki: yok, yok!
öyleyse osman mısınız?
dedik ki: yok, yok!
murad'ı gördüm, dedi. mecid'i gördüm,
[dedi. hamid'i gördüm, dedi, ab-
[dül'ü de var
atladı taştan taşa
geçer gibi burçtan burca
koca dünyamız

gittik 'o son diyara ki serhaddidir yerin'
tarih okunur gözlerinde hüzünlü Keçilerin

önce bir çift üveyikti kalktı aç harmanlardan
döndü dolaştı kıraçları
kondu pınara
suyu zemzem
kendisi kör
o beylerpınarına
kadının çığlık çığlıktı yangınlı yüzü
saçları kar sepkeni
kolun,da kirmen
aldı kadın
o bir çift tedirgin üveyiği pınardan
aldı bir çift damla gibi kirpiklerinden
koydu çığlık çığlık yüzüne
baktı yemen yemen
baktı köre köre
baktı dağlar oylumunca
yapayalnız ve umarsız:
oy benim dertli başım
kör pınara dönmüş gözüm oy benim!
babamı yemen yedi
kocamı köre
anamın dilinde ağıt
kolunda kirmen
benim 'kolumda kirmen
dilimde ağıt
başım alıp nere gidem
oy benim dertli başım!

oğlak indi bir taştan
çıktı bir taşa
bakındı orman orman
meledi medet medet:
şehzade orhan mısınız?
yavuz sultan mısınız?
öyleyse osman mısınız?
ne düştünüz ardıma
ne girdiniz kanıma
yoksa ferman mısınız
tuğrası kardeş kanı?

ıslandı üveyikler göz eylüllerinde
nakışa durdu acı:
bir garip yiğitti kocam
şu dağların seli gibi
tapumuz toprağımız yoktu
anadan ırgattı kocam
özü temiz gözü toktu
ayran bulurdu ekmeğine
iğne çektim göyneğine
gitti garip gelmezine
kodu bizi taş üstünde
aldılar götürdüler
götürüp getirmediler
bir gelin iki yetim
iki keçi bir oğlak
kahramanlık senin neyine
n'ideyim n'ideyim nasıl edeyim
nere gideyim?

beylerpınarında bir çift üveyik
kalkar o kıraçlardan
konar bu kiralara
beylerpınarının sazı sineklik
aman vermez açlara
bir oğlak meler taşında
bir oğlak kekik kekik
onüç ondört yaşında
bir oğlak medet medet
incecik ağzı burnu
gözleri çekik
güneşler oynaşır kapkara tüylerinin nakış-
[larında
bir oğlak
medet medet

oğlak seni tutsak m'ola
kanını akıtsak m'ola?
beylerpınarının başında
ateşler yaksak m'ola
oğlak seni tutsak m'ola?

geh cerenim geh cerenim geh bili bili
geh güzelim geh güzelim geh bili bili
sen ki bıçağa büyüdün
meletelim oğlak seni
geh bili bili
geh bili bili
geh bili bili dağlar güzeli

beylerpınarında bir çift üveyik
kana kesti beylerpınarının sinekli sazlı suyu
kana kesti on parmağım
gözlerim kana kesti
bir alay aç çocuk aç kurtlar gibi
geh güzelim geh cerenim geh bili bili
sana nasıl kıymalı
sana nasıl kıymalı!
tepemizde döner bir sürü kargo
kargayı kovalar bir alay cerge
yanım yörem kana kesti
kana kesti koca mavi

meleme oğlak meleme
meleme yavru meleme
gel öpeyim gözlerinden
o ceren gözlerinden
geh cerenim geh güzelim geh bili bili
mavilerim yeşillerim
morlarım 'kana kesti
sana nasıl kıymalı
sana nasıl kıymalı!

birgün dedik ki
uçaklara gemilere otobüslere
gittik *'o son diyara ki…'*
iki yetim
bir oğlak
sinekli sazlı suyu
o kıraçtan
bu kıraca
bir çift üveyik
'hâlâ dilimdedir tuzu'
içime akıttığım gözyaşlarımın

geh cerenim
geh güzelim
geh bili bili
sana nasıl kıymalı
sana nasıl kıymalı!

KARIMA
ALTINCI EVLİLİK YILDÖNÜMÜ
ARMAĞANI

silâhımsın
başım havalarda gezerim
en yıkık günlerimde bile

atımsın
ölümü çiğnetmedin düşmanıma
karanlıkta kurşun yağarken üstüme

karımsın
dölümü paylaşan tarlamsın benim
kollarımda uyuttuğum geceler seni
göğsüne sığındığım geceler senin
öfkemi bir tabanca gibi denediğim geceler sende
kulaç atmışçasına kızılırmak'ta
yorulup düştüğüm geceler senden
ve ilk görüyormuşum gibi baktığım gözlerine
kızıltılı sonbaharlar
alabulut yazlar
tiren tiren yolculuklar

seni ben
ekmek paramız olmadığı günlerde de gördüm, yi-
-ğittin
seni ben
korkunun kara tırnaklı titrek elleri
bileklerime bir hayalet gibi sarıldığı günlerde
[de gördüm, yiğittin
seni ben
zorlayıp o peygamber köşkünün kapılarını
hücreme temiz çamaşır ve sigara ve selâm
[yolladığın günlerde de gördüm, yiğittin
bir çift ateş karanfil
bir dost kitap
ve bir bardak su gibi beklediğin günler de oldu
[hasta yatağımın başucunda, yiğittin
soframızda kuşsütü balıkyumurtası yoksa da
işçi ellerinin tadı
aydın gözlerinin balı var

nezaman kekik koksa
gül koksa çamaşırlarım
elma erik ceviz zeytin portakal
anam koksa çamaşırlarım
ucuz çamaşırlarım
ucuz sabunlarda ellerini anımsarım

ellerin
canım karım ellerin
yaban güllerine mısırlara pırnallara değen el-
[lerin
ellerin
canım karım ellerin
iki taştan bir un eden ellerin
ve *göller bölgesi'nin* gül bahçelerinden gül top-
ular gibi haziranda şafakta
çetin kitaplardan bal toplayan ellerin

canına okumuşlar ekmeğimizin
zincire yatırmışlar delikanlı günlerimizi
kan etmişler ellerimizi
kan etmişler düşlerimizi
canım gülüm
kan
gayrı bize ölüm yok

kavgayı
şiiri
ve seni çok seviyorum

11 haziran 1970, ankara

kötü
durum kötü
durum çok kötü
durum gerçekten kötü

ya şunda ya bunda
ya burdan ya surdan
ya bugün ya yarın
ya akşam ya sabah

durum gerçekten kötü
durum çok kötü
durum kötü
kötü

yooo pek de kötü sayılmaz
şöyle olursa böyle
böyle olursa şöyle
bu yandan gelirse eh biraz
şu yandan gelirse çok iyi
öbür yandan gelirse kekâ
dediğim gibi olursa harikulade

iyi iyi
durum iyi
durum çok iyi
durum gerçekten iyi

bütün gazeteler ikinci ve üçüncü ve hattâ ekispires
[baskı yaptılar o gün
baktım
batıdan doğmamıştı güneş
baktım
yerliyerindeydi dağlar
caddeler bildiğim caddelerdi
arabalar bildiğim arabalar
bir o yandan bu, yana
bir bu yandan o yana
tüketen kaldırımlar

dedim
ne var dedim n'olmuş dedim Karadeniz mi taşmış
sakarya mı kopmuş ortayerinden
hayır dediler
erciyes mi püskürmüş ege mi donmuş
gül mü açmış tuzgölü'nün tuzunda
kavakta nar mı bitmiş
meyvadan mı iğilmiş ankara'nın selvileri
dile mi gelmiş kerpiç
mezarlar mı örgütlenmiş
hayır dediler

baktım
oğlan kızı takıvermiş gidiyordu koluna
vatan ne ki
sınıf ne ki
kurtuluş ne ki?
bir yeşil yanıyordu bir kırmızı lâmbalar
sanki sudan geçiriyordu sürüsünü bir çoban
herkes en önemli noktasına birşeyler iliştirmişti
kadınların en ilginç yerleri yine hep oralarıydı
yine hep oralarındaydı erkeklerin aklı fikri
kuyruklu yıldız da geçmemişti üstelik
katır da doğurmamıştı
ejderha da görülmemişti dikmen tepelerinde
çankaya sırtlarında evran da
ama işte nedense
bütün gazeteler ikinci ve üçüncü ve hattâ ekispires
[baskı yapmışlardı o gün
ve daha mektep yüzü görmemişler bile
ceplerinde ekmek ve sigara parası bulunmayanlar
[bile
havada kapıyorlardı bütün gazeteleri

ormanlar ekin gibi biçilip
tomruklar kamyonlarla tirenlerle çekilip
un olup işçilerin parmaklarında
hamur olup yoğrulup işçilerin parmaklarında
yüklenip kamyonlara bobin bobin
bobin bobin indirilip rotatiflere
-hep kasaplık mandaları düşündürür bana bobinler
kanaranın kapısında bile boynuzlaşırlar-
bobin bobin indirilip rotatiflere
-rotatifler kiminse
başbakanı seçen odur
ölümlere imza atan
kıbleleri çizen odur
dikkat baylar bayanlar
burada bir rotatif var-
bobin bobin indirilip rotatiflere
verilip kurşunların boyaların bıçakların ağzına
sabahın karanlığında
dinamit taşır gibi
ceset kaçırır gibi
manşetler, sürmanşetler, ayıp puntolar
dört-bir-yana sermayenin ölüm arabaları
yazıyor
yazıyor
yazıyor!
gözü bağlı cellât gibi koşturur sokaklarda
bir kara haberdir dolaşır sokakları
vurur kanlı ellerini ak kapılara
yazıyor
yazıyor
yazıyor!

yazılan ne
yazan kim
kime ekmek parasıdır bu kara haber?
leylâklar akasyalar atkestâneleri
çok balıklı bir akvaryum sanki şu, bulvar
sepetlerde kovalarda lâleler
lâlelerin çevresinde köylüler
allısı var ablacığım
morlusu var ablacığım
alacası var
hele bak bir ablacığım
hele bak bir
diri diri
hele bak bir
çamur çamur
hele bak bir ablacığım
ağbiciğim hele bak bir
bak hele bir beyefendi
hele bak bir
kanlı kanlı
lâleler lâleler lâleler lâleler lâleler lâleler
[lâleler lâleler lâleler lâ
hele bak bir ablacığım
hele bak bir beyefendi
taze taze
kanlı kanlı
allısı var
morlusu var
lâleler
lâleler
lâleler
lâ

yazılan ne
yazan kim
kimlerin sofrasında kadın kahkahasıdır
bu cehennem suratlı kara haberler?
hey teleksler
telefonlar
şifreler telgıraflar
hey rotatif uğultuları
gecelerin içinde ölüm arabaları
nereye hey
nereden hey
kimden kaçarak?
ve dikenli yatağı bir basın işçisinin
karabasan gibi yarın korkusu
yazıyor
yazıyor
yazıyor!
sürsün diye bu talan
sürsün diye bu soygun
sürsün diye bu yalan
gecelerin içinde ölüm arabaları
gecelerin içinde kurşunlar ipler
ve işkence odaları kokuşmuşluğun
gecelerin içinde
yazıyor
yazıyor
yazıyor!

en büyük yazardan da büyük
en büyük yazardan da değerli
en büyük yazardan da saygıyadeğer
ameliyat ilânları soygunun
Çiftleşme ilânları vurgunun
kırıştırma ilânları talanın
yazıyor
yazıyor
yazıyor!
yalınayak bir çocuk koşuyor kalabalıkta
ipi kopmuş bir uçurtma maviliklerde
taze taze ablacığım
kanlı kanlı ablacığım
diri diri beyefendi
lâleler lâleler lâleler lâ
hele bir bak beyefendi
hele bir bak ablacığım
hele bir bak küçük hanım
allısı var
morlusu var
alacası var
kanlı kanlı
diri diri
çamur çamur
lâleler
nasıl da kimsesizler gazetelerde
nasıl da yapayalnız nasıl da bırakılmış
nasıl da kurbanlık koyunlar gibi
bir başka dünyadan bakıyor gibi
lâleler lâleler lâleler lâ
diri diri, kanlı kanlı, lâleler

nasıl da dizilmişler tiribünlere
nasıl da boğuşuyoruz kaplanlar gibi
nasıl da parçalıyoruz kardeş etlerimizi
gülüyorlar
gülüyorlar
durmadan gülüyorlar
yerlere yata yata
saltanat saça saça
nasıl da gülüyorlar tiribünlerde
lâleler lâleler lâleler lâ
diri diri ablacığım
kanlı kanlı beyefendi
hele bir bak küçük hanım
«yazıyor yazıyor yazıyor
yazıyor
yazıyor
yazıyor!»
«iplere gidenleri
namlulara gülenleri
kurtuluşu sevenleri
yazıyor yazıyor yazıyor!
gaz'te satıp somun ekmek
ekmek satıp somun ekmek
lâle satıp somun ekmek
idam satıp somun ekmek
ve şaşıyor taze taze
ve şaşıyor lâle lâle
evranın göğe çekilişine
yazıyor yazıyor yazıyor!
lâleler lâleler lâleler lâ

aaaaaah demek türkçe midir bilemiyorum
neyi merak ediyorlar bilemiyorum
çok mu ilgilendiriyor bilemiyorum
bu ilgiye bir ad veremiyorum!
tutsam yakasından birini
sallasam kaya kaya
silkelesem kavak kavak
patlatsam suratına birinin
ulan çok mu ilgilendiriyor
yavrum çok mu ilgilendiriyor
babam çok mu ilgilendiriyor
seni senden alıp giden bu haber seni
seni bu kör karanlıkta vuran bu haber
[seni
sana sende kıyan bu haber seni
ananı çok mu
babam çok mu
kardeşim çok mu
çok mu ilgilendiriyor hemşerim
[seni?

bir tencere süte bir kaşık maya
dayan soluğum dayan
süt başladı kaynamağa!

BİR TEK ZEYTİN TANESİ

ölmekten korkmuyorum, diyor biri
ama he güzeldir gözlerim benim!
kim bakar benim gibi şu sokaklara
kim bakar benim gibi şu denizlere
samanyollarına ağustos gecelerinde
kim bakar benim gibi
herkese mavi boncuk
kim dağıtır benim gibi
gözlerim
gözlerimi yitirmek istemiyorum!
bir tek güncük daha yaşatabilir mi o bir tek zeytin [tânesi beni
bir tek güncük daha bakabilir miyim o güzel göz- ilerimle güzelliğime
alın n'olur
alın sıcaklığımı
girin yasaklarıma n'olur
fakat verin o bir tek zeytin taneciğini bana!
gözlerim
gözlerim
ne güzeldir gözlerim benim!

ölmekten korkmuyorum, diyor biri
ama ne güzeldir inancım benim!
inancımı toprağa götürmek istemiyorum
gömmek istemiyorum karanlıklara!
bir tek güncük daha yaşatabilir mi o bir tek zeytin
[tanesi beni
bir tek güncük daha görebilir miyim nasıl tutuştur-
duğunu yürekleri o güzel inancımın
alın n'olur
alın sıcaklığımı
girin n'olur
girin yasaklarıma
fakat verin o bir tek zeytin taneciğini bana!
inancım
inancım
ne güzeldir inancım benim!

evlerinin önü dere
derede mekân tutmuş
derede bir kertenkele
derede bir kara diken
derede bir karınca
ve derenin kıyısında
evlâd ü iyâl-i durmuş durbak
derede bir çift kavak
derede hazreti nuh
derede mercan
ve menkul
gayrimenkul
mekân tutmuş derede
yel vurur yellim yellim
kar yağar telli duvak
tutunur poyrazlara kuşlara böceklere
tutunur çırpınarak
evlâd ü iyâl-i durmuş durbak

evlâd ü iyâl-i **durmuş durbak** = durmuş durbak'ın karısı ve çocukları.

evlerinin önü dere
derede eşşek leşi it leşi beygir leşi
derede desdeğirmi bir osmanlı güneşi
burçtan çıkıp burca girip burca durup hey hey
burca dönüp bir katar karınca cumhuriyeti
sen ki bu toprakların
sen ki bu topraklarda
sen ki bu topraklardan
geceyi gündüz diye
çırayı yıldız diye
yâr gelir bize bize
yâr gelir yâd elinden
yâr gelir leylim leylim
al topuklu, kız diye
ey evlâd ü iyâl-i durmuş durbak
yâr gelir bize
nah işte dedeciği
şu ikicik sel taşı
nah işte babacığı
şu biricik kara taş
dön bu yana menkul *durmuş*
yat şu yana gayrimenkul
tut dağı sakalından
sür dereyi dereye
ay doğa gün ışıya
dele taşı kara tohum
ey evlâd ü iyâl-i durmuş durbak
kar deline nevruz güle

tutuştu kan
durmuş'un
oynadı su
derede
soyundu kara kavak
durdu poyraza
vurdu davul
öttü zurna
evlendi *durmuş durbak*
artık ne kavak yelleri başta
ne de sırma saçlar düşte
yıldızlar uzak uzak uzaklaşıp
savrulup gidip ay harmanları
menkul ve gayrimenkul
dursun oğlu durmuş durbak
ne bilem ne bilem ne bilem
ay buluta girende
dereye su gelende
çiğdem karı delende
ne bilem ne bilem ne bilem
koca dağdan sanki kaya
uçmuş gelmiş kıya kıya
vurmuş belinin ortasına
yoksul durmuş'un

bir kış bile kalamadı koynunda karısının
koydu 1 numarayı karnına karısının
baktı suçlu suçlu
baktı yetim yetim
yüzüne karısının
ve biç dönmiyecekmiş gibi artık
bırakıp gitti
dursun oğlu durmuş durbak

adını *dursun* koydular 1 numaranın

ciğer ciğer delindi *kar*
yaprak yaprak büyüdü yaz
yırtıldı keten
eskidi pabuç
birdenbire güzeldi herşey
birdenbire birbaşına
/yâ/-/ durmuş durbak

gelsene a muhanet
gelsene a vicdansız
görsene hâlimizi
bizi böyle dar geçitte
el içinde bizi böyle
dönsene a muhanet

cenkten döner gibi döndü köyüne *durmuş*
dokundu gıdısına 1 numaranın
erkek erkek baktı yüzüne karısının
anlattı oralardan
anlattı büyük büyük
anlattı büyük cengi
anlattı *kan kalesi*
anlattı *sâdi vakkas*
anlattı *hayber* önü
anlattı uzun uzun
anlattı masal masal
kayaları hallaç gibi atardı dinamitler
peynir gibi doğrardı dağları makinalar
dereleri duman basar
yıldızlar elenirdi yorgun çadırlara
keder değil sevda açtı
sevda değil gurbet açtı
sinemdeki yaraları
anlattı yanık yanık
anlattı özlem özlem
koydu 2 numarayı karnına karısının
bırakıp gitti
dursun oğlu durmuş durbak

adını *döne* koydular uzun saçlının

bu yıl da bu soğuklar
soğuklar yaman
alaf kısa *durmuş'um*
yeygimiz ehven
bu yıl da hep sayrıyız
sarmıyor yorgan
bu yıl da gelsen gayrı
bu yıl da bu gurbetlik
bu yıl da bu hasretlik
aman aman aman
dursun da iyi olup
döne de iyi olup
beni sen n'ideceksin
olmaz olaydım
ellerinden öperler
gel babası gel babası
geeel geel gel
gel de şeker getir *dursun* oğluna
gel de boncuk getir *döne* kızına
gel babası
gel babası
geeel geel gel

günler geçer ay gibi
aylar geçer yıl gibi
dert derdi yeder gelir
yıl yıldan beter gelir
gurbette *durmuş durbak'ın*
aklına neler gelir
aklına neler gelir
varsa da vursa birini
tükürse suratına birinin
sövse küncüden ufağına
oh diyerek
oh diyerek
oh diyerek
aman aman aman
«yiğit gurbet ile gitme
ya gelinir ya gelinmez»

döndü köyüne *durmuş*
kavaklar biraz daha çoramıklamış
yaşlılar biraz daha
kayalar biraz daha
bebeler biraz daha
okşadı 1 numaranın saçlarını
dokundu gıdısına uzun saçlının
öptü cenik öküzü yumurta gözlerinden
çıktı bir dama
indi bir damdan
adım adım
damla damla
koptu köyünden *durmuş*
kaldı bir ay koynunda karısının
koydu 3 numarayı karnına karısının
bu öküze bir tek gerek
bu külfete ekmek gerek
gurbete gitmek gerek
gurbete gitmek gerek

adını *yeter* koydular 3 numaranın

yattı sokakta *durmuş*
kalktı sokaktan *durmuş*
baktı
küçülmüş vapıları
baktı
daralmış sokakları
baktı
sığmaz olmuş bankalar caddelere
abanmış işhanları insanların göğsüne
karışmış kalabalıklar
çöplüklere
çürüklere
yıkıntılara
tuttu bir ucundan kenti durmuş
çekti bu yana
tuttu öbür ucundan kenti *durmuş*
çekti o yana
bir de direk direk türkü
tam ortasına
bir de direk direk sövgü
alın çatına
bir de zeytin ekmek
bir de domates
«kahpe felek sana n'ettim n'eyledim»
«gele gele geldik bu kara taşa»
genişletti
genişletti
genişletti kenti *durmuş*

«şu dünyada üç beş arşın bezim var»
ellerini alıp çıktı
ellerini *durmuş durbak*
bu yıl da bu, gurbetlik
bu yıl da bu hasretlik
aman aman aman
anan da selâm eder
bacın da selâm eder
dursun da iyi olup
döne de iyi olup
yeter de iyi olup
aman aman aman
beni sen n'ideceksin
olmaz olaydım
paran yoksa muhanet
çıkıp kendin gelsen ya
gayrı yeter desen ya
görsen ya hâlimizi
aman aman aman
«tez gel ağam tez gel
eğlenmeyesin
elde güzel çoktur
evlenmeyesin»

evlerinin önü dere
derede bir çift kavak
kavakların kanadında
evlâd ü iyâl-i durmuş durbak
gülümser koca kavakta bir yeşil yaprak
çıkar çıplakları güneşe
sararır düşer yaprak
soğuk toprağa
eser tipi tipi
yol keser boran
kalır canlar
kar altında
alırsın kalemi ele
çizersin ayı göğe
ay bakar sana sana
sen bakarsın aya aya
eridim toprak oldum
günleri saya saya
ne ay biter ne karınca
ne yol biter ne gurbet
onikiden vurmayınca
onikiden vurmayınca

döndü köyüne *durmuş*
fidan diken olmuş
tayalar toprak
ak yürümüş bebelerin kirpiklerine
dağlar kocalmış
dursun'a kelik
demiş almış *durmuş durbak*
döne'ye boncuk
yeter'e de emzik memzik
demiş almış *durmuş durbak*
ve çiçekli bir eşarp karıcığına
bir naylon terlik
bir kutucuk lokum da anacığına
bacısına üç metrecik dallı basma
aman aman aman
yâd kasığı değen karı
gurbette oynaşan erkek
kör olasın kahpe felek
yıkılasın koca devran
aman aman aman

öptü dursun'unu alnından *durmuş*
öptü döne'sini yanaklarından
öptü yeter'ini gözyaşlarından
koydu 4 numarayı karnına karısının
çıktı gurbete *durmuş*
ağam tez gele tez gele
paşam tez gele tez gele
kar kalkmaz yol ışımaz
gülüm yaz gele yaz gele

hayrullah koydum adını
almadım ben murâdımı
gitti gelmez gitti gelmez
ağam tez gele tez gele

mektup yâre selâm götür
selâmını al da getir
bitir tanrım bitir gayrı
bu hasreti gayrı bitir

döndü köyüne *durmuş*
koynu boş kursağı boş
hayrullah'ın gömütüne
sıçanlar yuvalanmış
toprak yok eke biçe
davar yok sağa sıka
fadimem fadimem
yiğit ya gurbete
ya dağa çıka
ak koyun meler gelir
dağları deler gelir
fadimem fadimem
yıl yıldan beter gelir
gurbette bir babanın
aklına neler gelir
neler gelir fadimem
dursun ağlar
durmuş'um
döne'n güler de güler
ardından *yeter* gelir
fadime'n bir iskelet
fadime'n bir cenaze
karnını tutar gelir

beni gözletme *durmuş*
muhanetlik etme *durmuş*
ya gel ya para gönder
beni ağlatma *durmuş*
bu yıl da perperişan
bu yıl da döküm döşek
bu yıl da bu hasretlik
bu yıl da bu gurbetlik
aman aman aman

kancıktır gurbetin ekmeği kancık
vurur beline yiğidin
düşürür puşt eline
fadime'nln kucağında bir oğlancık V
yatar kerpiç kerpiç ak
bakar yıldız yıldız nur
somurur anasının iskeletini
fadime'nin kucağında bir oğlancık

5 numaranın adı *yaşar*
yaşar'ın gözleri şaşmaktan şaşı
salıncakta gibi dönenir başı
ağlamak da ağlamak bütün gün işi
ağlama oğlum ağlama
ağlama yavrum ağlama
bu yıl da bu hasretlik
bu yıl da bu gurbetlik
aman aman aman

dursun deri
döne kemik
yeter'in göçmüş döşü
öksürür de öksürür
öksürür de öksürür
ağam tez gele tez gele
paşam tez gele tez gele
kar kalkmaz yol ışımaz
gülüm yaz gele yaz gele

doksandokuz apartıman
doksandokuz villâ
doksandokuz park yapıp döndü köyüne *durmuş*
kavaklar biraz daha çoramıklamış
kayalar biraz daha
yaşlılar biraz daha
bebeler biraz daha
yıkılmış köy biraz daha
artmış taşı gömütlüğün

ışıklar oturttum fadime'm
ışıklar ki allı da morlu
caddeler geçirdim fadime'm
caddeler ki sağlı da sollu
yapılar kondurdum fadime'm
yapılar ki minare boyu
bir de parklar bahçeler ki fadime'm
bir de sıtadyumlar ki
havuzlar fışkırttım fadime'm
havuzlar ki cennetiâlâ

bahçeler donattım fadime'm havuzlu konaklara
ve de kuşlar ki fadime'm
sâfi muhabbet
ve de gemiler ki fadime'm
yırttırır koca deryâyı manda mübarek
yüklenir de karşılardan koca bir köyü
köpürterek geçer de göğrengi suyu
hilâl hilâl ak kuşları fadime'm
döndürür de tepesinde mendil örneği
getirir de boşaltır amanın allah
boşaltır bizim köye
elleri ,de çantalı
elleri de simitli
boyaları dudaklı
bacakları sabahlı
çayları da sıcak sıcak
fadime'm
sualleri cevaplı
kadınlar ki fadime'm
erkekler ki fadime'm
hele de çocuklar ki
herbiri bir zâtısungur

kayıklar ki iner çıkar fadime'm
motorlar ki çakar geçer
yüreğim kalkar iner
fadime'm
yüreğim uçar düşer
ha şu gurbetlik de olmasa
ha şu hasretlik de olmasa
koynunda sıcak sıcak
çorbamda nane nane
aklıma neler gelir neler gelir fadime'm
aklıma neler gelir
nevruzu nergizi sümbülü değil
çiğdemi menevşesi bülbülü değil
aklıma neler gelir
fadime'm
aklıma neler gelir
kopmuş çivisi bu zırıltının
gayrı çivi tutmaz tahta
yıl yıldan beter gelir
ha bir toparlansak da çıksak ortaya
biliyorum fadime'm
ardından neler gelir!

evlerinin önü dere
derede bir çift kavak
yapraklan ıpıl ıpıl güler güneşte
sızım sızım sızlaşır bedenleri
kör derenin kör yazında
ayazında kara kışın
hey niksar'ın fidanları
niksar'ın fidanları
çevirin gidenleri!

indi *durmuş* otobüsten
bindi tirene
tiren gider *durmuş* gider
tiren gider *durmuş* gider
ne yol biter ne tiren
ne yol biter ne tiren
geçti hasretliğin sınırlarından
gerilerde bıraktı gurbetliği
şaştı da şaştı *durmuş*
kalabalık gözlerle

dedi: neresidir böyle bu?
dediler: şaşmakistan!
şaştı da şaştı *durmuş*
şaştı da şaştı *durmuş*
dedi: peki n'etsek n'eylesek?
dediler: mark, mark!
acep yatsak uyusak
suvarsak mandaları?
dediler: mark, mark!
yedi kat yerin altı
otomasyon rotasyon?
dediler: mark, mark!
ya bizim çoluk çocuk
evlâd ü iyâl-i durmuş durbak?
dediler: mark, mark!
indi *durmuş* taşıtlardan: mark, mark!
çıktı durmuş yeraltından: mark, mark!
yattı durmuş yıldızlarda: mark, mark!
kalktı durmuş hayımlarda: mark, mark!
öylesine kaptırdı iki kendini çarka
şaşmak bile şaşıp kaldı
dediler: mark, mark!
kilise cami havra
mark gerek mark gerek mark gerek bize!

şaştı da şaştı *durmuş*
şaştı da şaştı *durmuş*
*g*özleri şaşmakistan
yüreği özlemistan
kaldı da 'kaldı durmuşl

sevgili karıcığım
sevgili yavrularım
evvelâ selâm edip mark
hal hatır mark sormak ile
beni de sorarsanız
izniyle mark tanrının
mark ben sizi çok merak
mark ben de iyi olup
sizleri mark özleyip
geldi mark göreceğim
geldi mark çok fadime'm
dursun'um mark döne'm mark
yeter'im mark yaşar'ım
geldi mark çok göresim
nasıllar mark anam mark
anam nasıl bacım mark
ölen kalan köyde mark
konu komşu fadime'm mark
çoluk çocuk mark fadime'm
dursun'um mark döne'm mark
yeter'im mark nasıllar

nasılım mark hepiniz
köyde ölen kalan mark
mark anam nasıl mıyım
sen nasılım mark yavrum
nasıl mıyım bacım mark
ben de mark iyi olup
mark ben de sağlığımı
ve de afiyette olup mark
beş vakit namazımı
yâni markım yakında
iyi olup işim mark
tanrıya mark ki şükürler
hamdolsun ki mark şükür
altı ay mark sonra ben
bir araba çekip mark
en son model markası
çok çok pikap fadime'm
üç beş teyip fadime'm mark

mark fadime'm çok pikap
çok şampuan çok tarak
beni de sorarsanız
yemem içmem iyi mark
beş vakit mark çok şükür
bir dükkân mark açarak
açarak bir dükkân mark
üç daire fadime'm, dinime allahıma
çok çok teyip çok pikap
alarak ben yakında
arsa banka kat cüzdan
holding şirket fadime'm mark
tarihli mektubumun
markına dek fadime'm
arabayı çekip mark
gelirim mark yakında
soranlara selâm mark
sizi hiç unutmayan
mark kocan durmuş durbak

evlerinin önü dere
derede bir çift kavak
yaşayıp gidiyor karıncalarla
evlâd ü iyâl-i durmuş durbak

43'LER
41'LER
FİLÂN

birgün elbette basıp gideceğim bu dünyadan
lamı cimi yok
bu motor birgün elbette tamam diyecek
tamam reis
yol bitti

kaldırıp yumuşacık koltuğumdan popomu
istemeye istemeye uzanıp rafa
alacağım çantamı
ve de diyeceğim, eyvallah
eyvallah sayın kaptan
eyvallah sayın pilot
eyvallah sayın şoför
yüreğimi durdurmadan
gözlerimi karartmadan
indirdiniz bu adamı
o noktadan
bu noktaya!

hepinize eyvallah!

yeryüzünde o denli çok 43 numara ayak var ki
benimkisi belki de 42
havalar öylesine oynak ki
öylesine kabarık ki yüreğim
ahmet yerine mehmet
mehmet yerine veli
ölebilirim
yeryüzü baştanbaşa 36 onda 7
ağaçtan yaprak düşmüş, peh peh peh
denizden bir damlacık
bir minik yıldız akmış ağustos göklerinden
bir yusufçuk kanat açıp sazlıkta
bir tırtılcık havalanmış sazlıktan
yahu kimin umrunda
yahu kimin kardeşim
kimin bilmemnesinde!

bakkalın sabahı bakkalca başlar
akşamcının mutluluğu ilk kadehtedir
köpek susar şafak vakti
hasta sabahı bekler

belki bence güzeldir
şeftalinin pembe pembe çiçeklenmesi
kızıl kızıl kokması gülün
seher vakti dikende

nedir acı
nedir haz
ekinin dalga dalga kızarması mı
yoksa biçilip tırpan tırpan
yatması mı dağ gibi
nedir acı nedir haz?

ama şu yeryüzünde
birşey var ki bana bağlı
birşey var ki benimle var
birşey var ki a dostlar
ben gidersem bu dünyadan
silinirse sokaklardan sesi ayaklarımın
orkestrada eksiK olursa keman
gecikirse piyano
yâni dostlar
ben gidersem bu dünyadan
birşey var ki benimle var
birşey var ki ben olmazsam
ben olmazsam
nah kalır!

kalacakmış 43'ler
kalacakmış 41'ler
kalacakmış 36 onda 7'ler filân
kalacakmış orkestrada bir başka keman
başka piyano
kalsın ulan
kalsın ulan
kalsın be
kalsın ne kalacaksa
oğlumun bilmemnesine!

gördüm

ben böyle kuş görmedim amanallah. göğsü yeşildi aldı mordu sarıydı kırmızıydı, eflâtun gagasının ucu turuncu, gözleri kömürdü kordu alevdi amanallah. yedi rengini ebemkuşaklarının nasıl da toplamıştı amanallah o nasıl kuyruktu uzundu inceydi tüldü ipekti, yeşil bir yaprak gibiydi yeşil bir yaprak sanırdınız yeşil bir yaprağı andırıyordu amanallah, yeşil bir yaprağın altında duruyordu, ürkerek korkarak bakıyordu titreyerek, sanki insandı sanki kafesten kurtulmuş da uzaklardan gelmiş gibiydi amanallah. nasıl da bir güzel ötüyordu nasıl da kanaryalar gibi kuşlar gibi o ölümsüz şarkılar gibi ötüyordu nasıl da amanallah. ben böyle kuş görmedim kuş değil de sanki kuştu amanallah. şuracıkta duruyordu muştular veriyordu güzel günleri muş-

tuluyordu. kuşum benim biriciğim bitaneciğim, hayırdır hayırdır dedim de telâşlandım amanallah. yoksa bizimkiler mi bin yıllar ötelerden.

gördüm gördüm

tam işte şuracıktaydı, evet tam şuracıkta, hayır şuracıktaydı, hem de yeşildi kuyruğu, hem de uzundu kanatları, hem de pır pır ediyordu, yavrucuğum dedim sustu, oğulcuğum dedim sustu, sen mi geldin dedim sustu, bir hüzün çökeldi şuracığıma, tıkandım ağlı yamadım. gagası küttü kalındı kahverengiydi, hayır serçe kadardı, evet sülün gibiydi, hayır bülbül değildi, evet tıpkı şakayıktı, ak bir leke vardı tam tepesinde, tepelikli tarlakuşlarını andırıyordu, öterken şişiriyordu yanaklarını, hem :de yumuyordu gözlerini yavrucuk. hem de bulut bulut tükeniyordu, bana baktı baktı baktı da, cik cik etti cuk cuk etti gak gak etti

de şaştım, keklik mi desem turaç mı bıldırcın mı, yoksa bülbül mü bilmem, çok bir yabancı kuştu, o daldan kalkıp bu dala kondu, başıma konacak diye ödüm koptu, bilmem ki ne diye titredi yüreciğim. sanki kötü bir haber mi verecekti, sanki bilecekti mi aklımdakini. elimi salladım da uçup gitti, ah yavrucuğum, birdenbire akşam oldu, ah yavrucuğum, birdenbire mora döndü gülpembe.

gördüm gördüm

erkek bir güvercin gibi gurulduyordu. gördüm de gönlüm karardı başım döndü, tam da gözlediğim dala konmuştu, azıcık kırlangıçtı azıcık angut, ama kumru değildi, azıcık da saksağana çalıyordu, turna değildi, turunculu ve mavili kanatları vardı kısaydı, gagasını göremedim, herhalde morumsuydu, baykuşa da benziyordu körolasıca. ıslık da çalıyordu çarpılasıca. dik dik de bakıyordu beleresice. tavuskuşlarının kuyruğundan da uzundu kuyruğu benek benekti tel teldi efil efildi. maviyıldız mıydı neydi.

sarıyıldız mıydı neydi, yoksa kervankıran mıydı neydi, başında da bir iş m'ola oğlanın, kuş dedim gitmedi körolasıca, kış dedim gitmedi devrilesice, ateş düştü içimin ormanlarına, ah ki görmez olaydım da gözlerim akıp. ben böyle kuş görmedim tükenesice. dik dik bakıyordu beleresice. nerden de çıkıp geldi sürünesice. nasıl da uçup gitti geberesice. kalakaldım çöllerin ortasında.

gördüm

başı bir gül demetiydi mor kepezliydi. tüyleri nasıldı mı nedendi mi ne biçimdi mi, hani bulutlar ya, gün batarkenki. hep doğuya hep doğuya gün batarkenki. ah ben onun türküsünü birtürlü bulup diyemiyorum, kimbilir nerde yitirdim ben onun türküsünü, öttü de öttü dostlar, ne güzel öttü. baharlar yürüdü yüreğimin çimenlerine, kuyruğu elbette ki uzundu, elbette ki uzun olur böylesinin kuyruğu, hem de mavi çizgiliydi ak benekliydi salkımsaçaktı. elbette ki sırtı mordu, elbette ki al değildi gagası, durup doya doya baktım, iyice baktım, o da durup bana baktı, iyice baktı, insan gibi bakıyordu, andolsun. konuşsam, şa-

kır şakır konuşacaktı, anlattım da dedim ki komşulara, anlattılar da elediler ki komşular, bir demet türkü müydü, bir yumak ağıt mıydı, sıla mıydı gurbet miydi a dostlar, bilmem ki bir sevinç bir sevinç var içimde, kanatlarım domuracak a dostlar, gene gelse gene görsek o yavrucuğu, gene konsa şu dala da kuzguncuk, bülbül bülbül ötüverse şahincik. kimbilir nere gitti garipçik.

gördüm gördüm

kiremitrengi kanatlarından birini öylece titretiyordu, kimbilir kim vurmuştu, elleri kırılası, gözünün biri kördü kapkaranlıktı, kimbilir kim almıştı, şafağı kararası. bir de yanık mı yanık, bir de acı mı acı. korkarım eşini arıyordu, ay yavru yavru, bir sabah geldi öttü, bir akşam, bir de dalöğlende, ay yavru yavru, kuş dedim kuş dedim dönüp bakmadı, kış dedim kış dedim uçup gitmedi, bir çocuk geldi tutmağa, hişt dedim, bir kedi geldi kapmağa, pist dedim, bir atmaca geldi kapıp yutmağa, kişt dedim, tutamam ki tutsam da emlesem, avcumun içine alsam yemlesem. ah kuşum yavrucu-

gum, hadi git hadi git, yurduna ay yavru yavru, dedim de gitti, yüreğim niçin ezik, bilemiyorum, gönlüm niçin kırık, bilemiyorum, nerelerde kaldı acep, soramıyorum, alıp gitsem başımı uzak illere, belki bilir bir derede bir söğüt belki söyler türküsünü bir meşe.

gördüm

serçeden büyüktü kuzgundan küçük, sinsi bir kedinin gözleriydi gözleri, kuş değildi töbe töbe, kıllı bir örümcekti, cadılar gülüşüyordu sesinde töbe töbe, o nasıl kuştu, beş kara benek vardı bu kanadında, sekiz yeşil halka o kanadında, gagasının ucu çengel gibiydi, karnı sarı sırtı kırçıl kuyruğu mordu, tırnakları yeşil yeşil, töbe töbe, o nasıl tırnak, soyguncunun gözlerini andırıyordu, bir bülbül yavrusunu kapıp yuttu yuvasından, bir ceylân can çekişiyordu şu pençesinde, baktım da bakamadım, kötülükler saçıyordu, canının derdine düşsün e mi, o nasıl kuştu, duruşu da bakışı *da* birhoştu. sanki yangın paçavrası

şeytan gülüşü, vaktiyle de böyle bir kuş, böyle çıkıp gelmişti de kıtlık kıran olmuştu, hem de güneş tutulmuştu talan olmuştu, bildim bildim, bu kuş gene o kuştu, kimbilir hangi cehennemden çıkıp gelmişti, gelmişti de dalımıza konmuştu, okudum üfledim bağışladım, belekledim bebeğimi bastım bağrıma.

gördüm gördüm

arıkuşlarından da güzeldi sakakuşlarından da güzeldi sarıasmalardan da güzeldi, kanatları hilâl hilâldi ki nasıl hilâldi, gözleri yaban ballarından ege akşamlarından, kuyruğu allı pullu bir yelpazeydi iki nasıl yelpaze, menekşelerden de mordu ayakları incecikti, ah canım, *gülkurusu* gagasından şarkılar dökülüyordu, ab canım, çatladı çatladı saçıldı narlar, bal damladı incirlerin morundan, dedim ki tutsam da şu kuş yüzlü sevinci, dedim ki koysam da sabahsı kafeslere, dedim ki sevgilimsiz kalmasam şu çıfıtlı karanlıkta, dedim ki kanat sesleriy-

le şu yalnız dünyam, gözlerine bakamadım, ah canım, dinlemeğe doyamadım, ah canım, kanat vurup uçtu gitti güneşe, kanat kırıp düştü geldi güneşten, sanki sabah yeliydi, esip de geçti, sanki yıldız akmasıydı kendi dilimce, kaldı ellerimde gurbet acısı, kaldı gözlerimde tuz ve yoksulluk, uçaklara binsem de yetişemem ki. uçurtmalar olsam da ulaşamam ki. düşler bile yetişemez artık o kuşa. aşk gibi özlem gibi sızı gibi bir kuştu, sevmekten yorulmuştu besbelli, gurbeti gönlündeydi besbelli, kimsecikler göremedi, ah canım, kimsecikler duyamadı o güzel sesi. bir ben gördüm, bir ben duydum, ah canım, kaldım bu 'kıyamette, kuş değildi, kuş değildi, ah canım, belki de düş'tü.

ÇOCUKTAN
AL
HABERİ

çocuktan aldım haberi
yakın, diyor
güzel, diyor
dopdolu, diyor
işte cik, şuracıkta
işte cik yolu, diyor

çocuktan aldım haberi
iyi, diyor
açık, diyor
kurtuluş, diyor
işte cik, şuracıkta
koş birazcık koş, diyor

çocuktan aldım haberi
oh, diyor
tatlı, diyor
sıcacık, diyor
işte cik, şuracıkta
diren azıcık, diyor

koştuk direndik yorulduk
düştük anılar ırmağına ey çocuk
bak işte kan içinde yumruklarımız
belki senin hakkındır mutluluk

birden anlıyorum ki bir bozkır tireni olmuş ayrılık
özlemek diyorum ve sonsuz uzun bir tiren çekip
[gidiyor bir eski şarkıda
unut beni
unut beni
yalnızca unut
ellerin ellerimde diyerek, nasıl da bir demet gül
[ellerin
gül diyorum, bakıyorum, sıcacık kestaneler avuç-
[larımda ve kar yağıyor lapa lapa
nasıl da gül, nasıl da kestaneler, nasıl da lapa lapa
[kar
ve nasıl da halden hale
bir anda
ben işte buna şaşıyorum

hayır, şaşmak da değil, heryana birden kalkan bir
[uzun tiren
ve baktıkça seyrekleşen kalabalık gözlerin
daha ben kullanmadım gülme hakkımı
ürpermedi daha benim
ürpermedi ellerim
serin sularında özlemlerimin
bas-bariton bir öfke
el değmemiş bir yeraltı denizi
girilmemiş bir orman
susar şuramda
daha ben dağlar dağlar
duramadım haykırmağa
bu kocaman kanatlarla bu daracık kafeste
tufan mıdır fırtına mı
deprem mi karalar kayması mı
nedir göstergede bu sürekli çılgınlık!

gözlerin, diyorum
gözlerin yabangülü, orman gölü, kırlangıç fırtınası
gözlerin oğul balı, zakkum denizi
gözlerin seferberlik
geçiyorum gözlerinden gevenli kıraçlara
kıraçlar toz içinde
kıraçlar diken
türküler diken diken
yakıyor tabanlarımı
çekirgeler çiftleşiyor
ot sarısı sonsuzlukta

bir bahçe ki
bir bahçe ki gözlerin
bozkırda birdenbire
apansızın bir bahçe
çığlıkçığlığa
gözlerin birdenbire
çırılçıplak bozkırda çığlıkçığlık bir bahçe
unut beni
unut beni
yalnızca unut

avcumda ağıtlaşan
ağıtlaşa ağıtlaşa büyüyüp genişleyen
bu bir damla sıcak kan
bilsen nasıl da diri
nasıl da yıldırımlı
nasıl da deli
bilsen nasıl da fırtınalı bardağımda su
damağımda rakı
kanımda şiir
işte dudakların derken bile bir umarsız eskimişlik
bir çift ateş güvercin, külrengi bulut bir çift
öptüm mü dudaklarını
öptüğüm mü güvercinler
bulutlar mı ateşler mi öptüğüm
anlamıyorum

ırgatlar ekin biçip sap devşirip sap çekip
sarılarda sarı sarı harman savuruyorlar
hep sarıdan sarıya
hep sarıdan sarıya
tuzları ıslak sıcak
alınları türkülü
bakıyorum birdenbire
gün batıyor birdenbire
birdenbire bir akşam
açıkdenizde

ben işte buna şaşıyorum

hayır, şaşmak da değil, heryana birden büyüyüp
[genişleyen bu bir damla kan
duyarım da anlatamam
uykuda vurulanların son sözlerini
unut beni
unut beni
yalnızca unut

kollarımda sanıp seni
kollarım bilemezsin nekadar da çok
birdenbire bir ırmak
kollarımda uzunluğun
birdenbire ince uzun
birdenbire ak bir kayık bedenim
yeşil timsah dişleriyle yeşil yeşil bir suda
boynumda kafatası
bilinmez düşmanımın
birdenbire bozkırda
güneşli bir keçiyolu
ve kızarmış dikenleri
yaşlanmış bir türkünün
söğütlere yosunlara
kurbağalı gölgelere
sazanlı öğlelere
dolaşıp birdenbire
düşüp ballı kıraçlara
kerpiçli gecelere
bağlamalara

kuytularda birdenbire
güneyin bahçelerimde
karabiber palmiye muz
sarı güller pembe güller
ve keler sıcaklığı
nar çiçeği kutsallığı
en kuytuda güneyde
bunlar meme morları mı, yoksa evcil kuşları mı ya-
[sak sarayın
yoksa kızıl taşları mı bir ak pınarın?
ne saklar bu kördüğüm bu çıplaklıkta
anahtarı nerde bunun bu kördüğümün
anahtarı niçin orda
niçin o mor kuytuda?
işlenmemiş toprak tadı
kan tuzu
yaprak kekresi
lâcivert bir böcek kalkıp
uçup konup turuncu bir şölene
narçiçeği bir bal sızıp turunculardan
sızıp sabah rengi porselenlere
birdenbire nerelerden
nerelerden bu tutuşmuş leylâkları bu böcek
bu kırlangıç nerelerden bu çin ipeklisini?
birdenbire kaktüsleri güneyin
narçiçekli kaktüsleri güneyin
ve fildişi bir çift balık
unut beni
unut beni
yalnızca unut

bir damla kan düşüyor avcumun yangınına
çok üşüyorum
birdenbire çok üşüyor
çöl yetimi dualar dudaklarımda
birdenbire çok üşüyor
korkunç kelerleri tropikal afrika'nın
birdenbire kutup yatak
birdenbire iki ölü
yanyana
birdenbire bir ak zambak
suretlerimiz

ben işte buna şaşıyorum

hayır, şaşmak da değil
şaşmak belki bir dinozor
kalmış okul kitaplarında
vuruyor biri, vuruyor biri, vuruyor
koskoca bir çınar oluyor birdenbire piyano
kuytu orman göllerinde gözgöze ak kuğular
ve yeşil kurbağalarlı bir folklor ağıt
bir kapı açılıyor, bir kapı kapanıyor, merdivende bir
[cenaze
ardından şafak söküyor
kedilerli çocuklarlı çöpkutularlı
canveriyor kaldırımda
nikâh nişan çiçekleri

ben işte buna şaşıyorum

hayır, şaşmak do değil
bunlar cancekişen çiçekleridir
mutluluk törenlerinin
aç bir çocuk topluyor
cancekişen çiçekleri çöplükten
sonra işsiz bir baba
sonra topal köpekleri kuyruksuz kedileri
tüketici kentimizin
bardakta su ölüyor, suda mantar ürüyor, mantarda
[roman
romanda bir kahraman
vuruyor arkasından bir grev gözcüsünü
dokunulmaz kentimizin ortayerinde
yüzün senin, akarsuyum, söğütdalım, en eski yaram
bir gelip bir giden incecik sızım yüzün
rnavileşe yeşilleşe sulaşa topraklaşa
yüzün senin
ey benim ilk zincirim
ilk tutsaklığım
unut beni
unut beni
yalnızca unut

bu kurbağa şenlikleri bu bahar akşamlarının
kimi sordunuz?
vaktiyle yaşamıştı, herhalde yaşamıştı, belki de ya-
lamıştı
kimi sordunuz?
kızara katmerleşe bir damla yeşil
bekleyin isterseniz, bekleyin lütfen
kimi sordunuz?

'OLMADI MEMMET' ÇEŞİTLEMESİ
(bir yergi denemesi)

gak gak diyormuş da karga mübareği gak gak
(ay oğlan haydala gel
payını paydala gel
payını paydalamazsan
avcunu yala da gel)
ben de kalk kalk diyor sandım, kalk ulan kalk
[kalk
yekinip kalktım, ya allah
ya allah hode rasbike
başladı herhal diyerek
nane maydanoz yiyerek
asıldım taktakaya: grav da grav
sömürgenler sürüngenler geğirgenler böğürgenler
[cümleten
etkafalar otkafalar kıtkafalar cümleten
ulamıklar yalamıklar dolamıklar cümleten
ve de cümleten dağlar taşlar: grav da grav
bir velvele bir kıyamet
bir darbe-i mahallebi
bir ihtilâl-i müshil
bir devrim-i dümteketektek
vur davulcu
çal zurnacı
dön köçek!

oy neymişim neymişim de ben neymişim neymişim
neymişim de neymişim de neymişim
ah beni beni beni de
vah beni beni
çıkayım dağlara da kurt yesin seni
kurt yesin seni beni
yavrum aklı piyadem
satarım ben bu canı da vermem seni ellere
ölüm hak miras helâl, kurt yesin önce seni
ah sizi gidi gidi de
soysuzlar sizi
soğan soğan soydunuz da
yaktınız bizi
atı sizi gidi gidi de
yolsuzlar sizi
yola yola yoldunuz da
yıktınız bizi
işte böyle, hergün böyle
gidi gidi diyerekten
sorgulara çekerekten
kulak kulak bükerekten
azıcık ter dökerekten
bigüzel sorguladım mı sana
bigüzel sergiledim mi kirli külotlarını
e breh breh
şan olsun cümle cihâna
vur davulcu
çal zurnacı
dön köçek!

dön güzelim dön civanım dön meleğim dön
sen dön ki dönsün dünya, dön güzelim dön
dön baba dönelim de döngel derler adına
muşmula da derler amma ille de beşbıyık beşbıyık
-köylü der ki pisbıyık-
itburnu birliğinden armutgillerden
bir garip meyvadır ki hep çekirdek hep bıyık
çürüdükçe olgunlaşır, ağzına lâyık
nefasette lezâzette üstüne yoktur artık
muşmula da derler amma ille de beşbıyık beşbıyık
-köylü der ki pisbıyık-
«bjr gamlı hazânın seherinde
ısrara ne hacet yine bülbül?»
bil ki tabancalı bürokrasidir
bezirgandan ve ağadan gocunan
ve de elbet baç uman
yâni demem o demek ki
«vatan kasidesi» nâmık kemal'in
ve sonra orhan veli:
«istanbul'un orta yeri minâre»
«istanbul'u dinliyorum gözlerim kapalı»
bir de açtım ki gözlerimi
bir de durup baktım ki
baktım ki
(ay oğlan haydala gel
payını paydala gel)
bir de durup baktım ki
baktım ki
nato cento çimento
men dakka dukka
gülüp durmaz mı yanki!

ah neymişim neymişim de ben neymişim neymişim
neymişim de neymişim
ekin ektim gül bitti
dalında dayın öttü
dalda dayı öter mi
süpürseler gider mi
miras hak ölüm helâl
bağışla beni celâl
nato cento çimento
men dakka dukka
eveledim geveledim
devekuşu kovaladım
fili kuyruk ucundan
bülbülü boğazından
karıncayı belinden
keeeeeeeeeeeeeeessssssss-
-tim !
ve küüüüüt diye oturdum
üstüne neticemin
ah neticem neticem
vah neticem neticem
miras hak ölüm helâl
ele gitti hatice'm

ağalar dursun dedim
durdu
beyler de dursun dedim
durdu
vurguların gümbürtüsü başıma vurdu
miğdem döndü tuzlamaya
törensel nanelerden

birgün dedi ki isyan içinde:
olmadı
olmadı
olmadı memmet!
uzandım cennet'in yanıbaşına
oldum sırtüstü
dedim kahraman bir teslimiyetle:
hadi cennet
hadi cennet
ha cennet!

yıldızlar taaaa yukarda
yukardaydılar

saksağan vurdu cama
cam kırıldı kırıldı
bu nokta kafalılar
bu inek karınlılar
bu yaldızlı gürültü
bu cafcaflı dırıltı
tören tören gurultu
geldi burama!

bu balık başka balık
bu memmet ben değilim
fıçı fıçı kalçaları gebeş memmedin
bu cennet başka cennet
bu cennet sen değilsin

oy neymişim neymişim de
ben neymişim neymişim
ah beni beni beni de
vah beni beni
çıkayım dağlara da
kurt yesin seni!

insandır suda akan, yaprakta yeşil, gülde kırmızı
zorlu bir dal gibi eğleniriz de fırtınalarla
ince bir sızı birden, bastırır kırar kollarımızı
ve bir akşam kuşlar gibi elimizden uçup giden mut-
luluk
bir sabah ebemkuşaklarının altından dörtnala gelir
yaşıyalım çocuklar
tıerşey bizimdir

bir giysi örtüsünde ben bu yedi satırı
ipek ipliklerle işlenmiş buldum
bozkırda yüzükoyun bir hitit kasabası
yedi renk ipek satır yedi bülbül yavrusu
vurmuşlar anasını da kalmış yavrusu
bir sürgün ozan yazmış vaktin birinde
bir gençkız ipeklemiş onu örtüye
yedi renk ipek iplik, yedi bülbül yavrusu
ak örtüde yedi satır, gökkuşağı iğrisi
bu yalnızlık bu sürgün, insan olmak acısı
aldım yedi yavrucuğu koydum buraya
yedi bülbül yavrusunu verdim anaya
yaşıyor mu bilmiyorum o sürgün ozan
yaşıyorsa bilsin diye o sürgün ozan
birgün çıkıp gelsin diye o sürgün ozan
'uçun kuşlar'
'uçun kuşlar'
koydum adını
ben bu şiirin

ben miyim sürgün ozan, kardeşim mi o gençkız
i'leri yıldız yıldız, ü'leri yıldız yıldız
işleyen o kardeşim
kimbilir nerde yalnız!

bir giysi örtüsünde yedi bülbül yavrusu
yedi satır, yedi renk, gökkuşağı iğrisi
içer içer ağlar biri şimdi uzakta
bu bir sınıf acısı

GÖKTE
YILDIZ

karanın mavileşe mavileşe mavileşmesi
dönüşmesi altun sarısına mavinin
ve sonra ayçiçeğinde ivecen bir balansı
yâni sen
yâni ben
yâni biz

toprağın bölüşüle bölüşüle bölüşülmesi
dönüşmesi toprak ağasına bölükbölüğün
ve sonra varoşlarda toprak işçisi
yâni sen
yâni *ben*
yâni biz

«manda yuva yapmış söğüt dalına»
yapar mı yapar
«yavrusunu sinek kapmış»
kapar mı kapar
bu bıçak böylesine kahpe ellerde
bu boyun kıldan ince
hepsi bu kadar

gökte yıldız ellidir de ellidir
sayın bakın ellidir de ellidir
sıkı dur koca haydar
bunun sonu bellidir
göründü yelin ucu
katarlandı bulutlar
çoğu gitti azı kaldı
sıkı dur koca haydar

AH BABAM
BABAM
BABAM

elimi şöylecene şakağıma koyunca
ah babam babam babam
yalınayaklığım şıp diye gelip konuyor burnumun
[ucuna
demek ki ben
-diyorum-
yalınayak büyüdüm ben
vay benim yalınayak çocukluğum vay!
vay benim çocuk yalınayaklığım vay!
ben sizi çok severim!
peki ama nere gitmiş onca kundura?
ya onca kunduracı?
pamuklar ketenler ipekler nere?
vay çakallar vay!

dur bakalım ne demiş
buna sakallı

a canım, biz böyle yalınayak büyüdük de bal kay-
[mak içinde yüzmedik ya
ah babam babam babam
kocaman dişlerimizle kemirdik avuçlarını adamca-

demek ki et süt yumurta balık tereyağı vitamin
peki ama kim yemiş de bitirmiş bütün bunları
nere gitmiş peki ama
onca koyun onca tavuk onca bal onca arı?
vay çakallar vay!

dur bakalım ne demiş
buna sakallı

e *canım, biz böyle af bebek gül bebek'tik* de yâni
bizim takım çok mu ezildi yâni
onlar da maşallah şehzadeler gibi serpilip geliştiler
[yâni
şimdi herbiri bir makam kaptı maşallah
kimi hammalbaşı fesuphanallah
kimi onbaşı
bekçibaşı çöpçübaşı soğanbaşı olanlar da var yâni
kimi resmen kıkırdadı, yâni açlıktan
kimi delirdi
kimi sattı anasını böylesi yaşamanın, kıvrılıp gitti
kimi serdi postu dama, maşallah
terk-I diyar u yâr u ağyar eyleyenler de çok
-türkçesi, gitti gider-
ve hepsi de çok şükür
kendi alınteriyle

geç bunları bir kalem... çünkü biz cemalistler...

terk-i diyar u yâr u ağyar = vatanı, dostları, düşman-
---- bırakıp gitmek

kuşları seviyordum, bir de otları bulutları itleri ipek-
lileri, bir de bahar akşamları çiçek yüklü
[yelleri
daha da birsürü sevdiğim vardı ama arkası kerem
[ile aslı
«anan çekti otuziki dişimi»
«aman kerem beni rüsvay eyleme»
«çocuktum ufacıktım/top oynadım acıktım»
buldum yolda bir karanfil
«karanfil deste gider
kokusu dosta gider»
karanfil ne demekmiş, bilir misiniz?
karanfil kadın demekmiş - vay anasını!
o günden sonradır ki baylar bayanlar
yatağımda hergece bir, hergece bir karanfil
hem de ne karanfil ne karanfil
ah babam babam babam
vur kendini sulara
balçıklara çepellere ismail
in kavaktan çık cevize ismail!

«şu *dünyada üç nesneden korkarım*
bir ayrılık, bir yoksulluk, bir ölüm»

hele şimdi geç bunları... demem o değil!

allahtan ve devletten ve onların yakınlarından deh-
[şetli korkuyordum
allahbaba devletbaba şambaba tosbağa kurbağa
[derken efendim
komşunun kızını da mutlaka sevmek gerektiğini
[sanıyordum
ah babam babam babam
elimi şöylecene şakağıma koyunca
bayram törenleri gibisine bando davul gelip geçi-
[yor gözlerimin önünden o mutlu çocukluğum
ve bir şarkı uzaklardan
el ediyor pembe pembe:
«daha dün annemizin»
nan nan nan nan nan nan nay
«kollarında yaşarken»
«kollarında yaşarken»
nan nan nan nan nan *nan* nay
«bugün okullu olduk»
«bugün okullu olduk»
nan nan nannan nan nan nay
«sınıfları doldurduk»
«sınıfları doldurduk»
nan nan nan nan nan nan nay
nan nan nay
nay

sınıfları doldurduk
nan nan nan nan nan nan nay
doldurduk sınıfları
kansoylular
kentsoylular
sonrası soysuz
sınıflar doldu doldu doldu
sınıflar doldu taştı
biz o denli çoktuk ki
biz o denli çoktuk ki
tarlalar dolusuyduk
fabrikalar dolusuyduk
bir elimiz çekiçteydi
nan nan nay
bir elimiz tırpan tırpan
orak orak bir elimiz
nan nan nay
sınıflar doldu taştı
ve biz dışarda kaldık
nan nan nan nan nan nan nay
dışarda düğün bayram
dışarda cadde bostan
dışarda it taşağı
dışarısı günlük ve de güneşlik
açıkhava dersi yaptık bütün yıl
ateşi gökten çaldık
ateşi gökten çaldık
ateşi de nan nan nay
ateşi gökten çaldık

dur bakalım ne demiş
buna sakallı

neyse geçelim bunları... çünkü biz cemalistler...

kuşları seviyordum, bir de otları bulutları itleri ipek-
[lileri, bir de bahar akşamları çiçek yüklü yel-
[leri amma
açlığı ve işsizliği de
ah babam babam babam
kuş gibi ot gibi bulut gibi yağmur gibi kar gibi
[yâni
yâni doğar gibi balıktan anka
allahın emri sanıyordum
yağmur yağınca ıslanıyordum
dayak yiyince uslanıyordum
bayram gelince süsleniyordum
demek
ne demek yâni
işte o gibi

vay benim yalınayak çocukluğum vay!
vay benim çocuk yalınayaklığım vay!
ben sizi çok severim!

babamı benim
alıp götürüp alıp getirip vurup yatırıp birşeyler
[yapıyorlardı
kaatildi babam sözde, hırsızdı babam sözde,
[sarhoştu babam sözde
dövmüştü babam sözde, sövmüştü babam söz-
[de, yıkmıştı babam sözde
ordular babam sözde, temeller babam sözde,
[düzenler babam sözde
ah babam babam babam
oysa işsizlikten ve bir de yoksulluktan başka
[hiçbir sucu ve de geçim kaynağı yoktu
[babamın
hersabah yol kesmeğe gider gibi çıkardı evden
[babam
ah babam babam babam
hersabah öldürmeğe gider gibi çıkardı evden
[babam
ah babam babam babam

hersabah kurtulmağa gider gibi çıkardı evden
[babam
ah babam babam babam
ve herakşam
bir çıkın açlık
bir çıkın borç
bir çıkın sinir
çıkıp gelirdi
anama temizinden bir çıkın sopa
birer çıkın da bize
ve bir çıkın sopa da bizzat kendine
alıp gelirdi eve
şenlenirdi evimiz
ah babam babam babam

ve biz artık öylesine inanmıştık ki
yâni sopa devlettir
devlet de sopa
çünkü böyle diyordu şevketli şevket
«devleeeet», diyordu, «yâni, hımmmmmmm...»
yâni, hükümetin devlet
devletinse şevket olduğunu açıkça uydu-
ruyordu
hayret!

biz çok eski armutlardık, bereket
ne anlardık ayının iyisinden
ve üstelik ayıyı
ormanlarda sanırdık

ve işte bütün bunlar
meşrutiyetten de önce
mutlakıyette oluyordu
allah kahretsin!
kaldırıp bakmıyor muyum tabanımın altına
kızgınlıktan kan sıçrıyor taa alnımın çatına
yatağımda hergece bir, hergece bir
bir ebrûli karanfil
ve dilimde hersabah
hersabah bir, rezil şevket
ah babam babam babam

aradan yıllar geçti, aziz omuzbaşlarım
köprüler yaptırdık gelip geçmeğe
çeşmeler yaptırdık sular içmeğe
arkası *fasl-ı bahar*
yâni işler kök üstün kök

bıyıklarım oldu mu sana, aslan yelesi
yumruklarım oldu mu, hayber kalesi
başım dersen
başım dersen
erciyes'in tepesi!

düşün
düşün
düşün
düşünüyorum:
yumurtayı öyle mi koysam durur tepeüstü ta-
[bakta
yumurtayı böyle mi koysam tepeüstü durur
[tabakta
yumurtayı şöyle mi koysam tabakta durur
[tepeüstü
yumurtayı nasıl koysam durur tepeüstü tabakta
böyle mi koysam
böyle mi?
böyle mi koysam
şöyle mi?
şöyle mi koysam
böyle mi?
böyle mi koysam
şöyle mi?

öyle mi
böyle mi?

böyle mi
şöyle mi?

öyle mi böyle mi şöyle mi derken
derken efendim
felsefeden felsefeye geçerken
aranırken anahtarı
abuzittin efendinin devrik kitaplığında
civciv tık demiyormu kapıya
keçileri resmen kaçırıyorum
öyle mi koysam
böyle mi?
böyle mi koysam
şöyle mi?

dur bakalım ne demiş
buna bizim sakallı

neyse geçelim bunları... çünkü biz,

aradan yıllar geçti, aziz omuzbaşlarım
zaman değişti
atomu parçaladık
baktık içine
çalınacak birşey yokmuş
el güldü, biz üzüldük
ay'a indik
kuş gibi
bak işte görünüyor dünyanın dibi
ön artık inanıyorum o dediğine, ulen nasıl inanmam,
fes töbe töbe
öbür dediğine de, ulen nasıl inanmam, tüh tüh tüh
ağaya beye beyefendiye
tefeciye aracıya işbirlikçiye
düzene düzenin üstündekine
düzene düzenin altındakine
gözcüsüne sözcüsüne kulakçısına
ulen nasıl inanmam, es töbe töbe
bitine piresine
ambarda faresine
su başında teresine
ucuz ucuz nanesine
yoksulluğa toksulluğo
ve de çoksulluğa zeval vermesin, âmin âmin
âmin ki «bir gelir insan cihâne, durma çeki»

küp üstüne küp dizildi
bu şiir böyle yazıldı
üstucu dinlesin bizi borunun
altucu dinlemesin
gurbette büyüyen oğlan gibi birgün çıkıp geliriz biz
[de
bizi de öldü bellemesin
hiçkimse
anama bacıma selâm ederim, bir de babama
ah babam babam babam
kardeşlerime selâm
aleykümselâm

SORDUM
NİÇİN
AĞLARSINIZ

ben mi niçin ağlıyorum?
ilâhi çocuk!
vaktiyle bir ağaç vardı *şurada*
kimi kavak derdi kimi de çınar
belki de cevizdi belki de meşe
belki de çocukların ilk çizdikleri
ağustos pınarları gibi serindi gölgesi
gökkuşaklı yağmurları düşündürürdü
kavuşup kucaklaşıp ağlaşmaları
aşkı ve umudu düşündürürdü
gözgöze gelmelerin güzelliğini
insan sesinin sıcaklığını
ve büyüklüğünü karşı koymanın
direnmenin eşsiz sevincini düşündürürdü

birsabah birdenbire kestiler onu
okyanuslar gibi bağırdı yaprakları
silindi masmavi gölgesi kara topraktan
ve işte
koptu kolum kanadım
nere gitsem ne yapsam neye tutunsam
bilemiyorum
bilemiyorum

ilâhi çocuk
niçin mi ağlıyorum

ben mi niçin ağlıyorum?
ilâhi çocuk!
vaktiyle bir su akardı şuradan
gümüş kanatlı kuşlarıydı sabahlarımın
dokunsam neye
okşasam neyi
hep şeftali çiçeği
hep gül bahçesi

şarkılar dağılırdı havaya
akşam olup uykular pamuklaşınca
derin dağ göllerinin yıdızlarından
sevgilim gözlü ceylânlarından bu toprakla-
dın
geçip giden günler gibi kuş sürülerinden
suyum benim
şahdamarım
baharım
kestiler akanımı
kana değdi kanatları ak kuşlarımın
ve işte
kırıldı kolum kanadım
ne yapsam nere gitsem neye tutunsam
bilemiyorum
bilemiyorum

ilâhi çocuk
niçin mi ağlıyorum?

ben mi niçin ağlıyorum?
ilâhi çocuk!
vaktiyle bir çift kanat getirmiştim dağlardan
tuttum kafeslere koydum dağlar kuşunu
kanatları sığmadı dağlar kuşunun
kestim kanatlarını dağlar kuşunun
sesinde fırtınalardı dağlar kuşunun
gözleri uğultulu kara ormanlar
kestim sesini dağlar kuşunun
susturdum gözlerinin kara ormanlarını
şimdi kilit kilit kapılar arkasında
şimdi duvar duvar karasevdalı
bir avuç kül şimdi avuçlarımda
ne yapsam nere gitsem neye tutunsam
bilemiyorum
bilemiyorum

ilâhi çocuk
niçin mi ağlıyorum?

ben mi niçin ağlıyorum?
ilâhi çocuk!
dağ söktüm fidan diktim tepelediler
taş yonttum yuva yaptım yıktılar
güvercinler uçurdum özlemlerimden
ateşler üfledim içimin yangınından
birikti damla damla
birikti yaprak yaprak
birikti bulut gibi
ve işte

ilâhi çocuk
niçin mi ağlıyorum?

çıldırmamak için a yavrucuğum
çıldırmamak için a körpeciğim
çıldırmamak için a tazeciğim!

hayır
hayır
bütün bunlar hiç
bütün bunlar
yaralı bir kurdun çırpınışları
parmağıma diken battı a yavrucuğum
şu serçeparmağıma minik bir diken
gece karanlıktı göremiyordum
sabahı böklemekse çok güçtü
taşı taşa vurdum
ses olsun
başımı duvarlara
ve işte
yakılmış bir kente yağmur yağıyor

BEŞ
KARTPOSTAL

birden kurtuldu bağlarından
«yerden yedi kat arşa yükseldi» aygır
ve yedi kat yerin dibine girdi kısrak
steplere ormanlara yaylaklara baktım
zindanları sürgünleri kürekleri dolaştım
ben böyle susamışlık görmedim baban baban
he vallah
he billah

adam aşka geldi de çırptı kanatlarını *kürsünün*
[tepesinde
uzun uzun öttü çöplükte horoz
torbalar sandıklar kilerler mutfaklar depolar dolu
karnını tuta tuta dağıldı kalabalık
geçtim nisan yağmurlarından temmuz güneşlerinden
[zemherilerden
ben böyle yanılmışlık görmedim babah babah
ne vallah
he billah

gemiler geldi bu yandan, girdi cebine birilerinin
marşandizler öbür yandan, kamyonlar kağnılar ka-
-tırlar
uçaklar yukarlardan, rapraplar alttan, alkışlar alan-
lardan
gösterip demir dişlerini bayram bayram bankalar
[halka
savaşları yangınları salgınları sürdüm de pazarlara
ben böyle kokuşmuşluk görmedim babah babah
ne vallah
he billah

kazıkları yontup yontup payandaladık kalabalık ap-
-tallığımızı
yükselişin kutlu olsun ey daltaşak karanlık
özgürlük güzel şeydir herkes yalasın yekdiğerini
donansın duvarlar bayraklarla, alanlar heykellerle
sirkleri, hayvanlar bahçelerini, parkları çektim de
[gözüme
ben böyle çürümüşlük görmedim babah babah
he vallah
he billah

ulan ben senin ananı avradını ırzını nikâhını takım
[taklavatını
soyunu sopunu sülâleni ben şimdi senin ulan
yâni ben şimdi senin nereni allayıp pullayayım a
[salamura
nereni dişleyeyim, nereni pışpışlıyayım ben şimdi
[senin, a saraka
en mundar ırmakları en solucan karanlıkları çizdim
[de çirkinliklere
ben böyle yıkılmışlık görmedim babah babah
he vallah
he billah

SÜREKLİ KAR

hiçkimseye yazmak istemiyorum
kar yağıyor
sürekli kar
kitaplara yağıyor telefonlara
yanyana gitmelere gözgöze gelmelere
bir köşede bir kadehçik birşeyler içmelere
ölüleri anmalara dirileri sormalara
yapayalnız kalmalara
kar yağıyor
sürekli kar

ince ince
fısıl fısıl
uykucasına
gözlerime yağıyor
ellerime yağıyor
yüzüme saclarıma kanıma
düşlerime yağıyor
dilime birdenbire gelene
yüreğime kurşun gibi değene
kar yağıyor
sürekli kar

evet diyorsa biri, durmadan evet
hayır diyorsa biri, durmadan hayır
kilit kilit sarkıyorsa çevrede herşey
az sonra neler olacağı belli değilse
belli değilse sabahın neler getireceği
akşamın neler götüreceği belli değilse
adı bile yoksa belli değilin
ve adını bile söyletmiyorsa
yağıyorsa ince ince
yağıyorsa fısıl fısıl
evlere sokaklara dağlara
anılara ağıtlara düşlere
yağıyorsa
sürekli kar
ve birşeyler durmadan silinip gidiyorsa
korkarım
korkarım yaralı kaplan gibisinden bakışın
sözün sekişinden korkarım
susuşun karanlığından
ve ortada kalışından suçsuz ölünün
korkarım

bu sinsi
bu sevimsiz
bu sürekli kar
hiçkimseye yazmak istemiyorum

YÜREĞİM SIZLADIĞI ZAMAN

yüreğim sızladığı zaman
geceyarılarından sonra şafaktan *önce*
bilmediğim bir istasyondan bilmediğim bir müzik
[geliyor kulağıma
uzak
vahşi
karanlık
gece denizleri gibi bir müzik
batık gemilerli gece denizleri gibi bir müzik
çağırıyor çağırıyor beni durmadan
ve belki de işte o zaman başlıyor sızlamağa yüreğim

yüreğim sızladığı zaman
duvarları banka afişli çok eski bir kentin cumhuri-
[yet caddesinden iki tüfek bir kelepçe
tüfekler garip garip, kelepçe garip
öyle çamur
öyle beter!
bir yaprak
döne çevrile
bir akarsu
bata çıka
koşuyor koşuyor bir kadın
düşe kalka
kelepçenin ardından
ve belki de işte o zaman başlıyor sızlamağa yüreğim

yüreğim sızladığı zaman
bir kara tank yürüyor bir ağıttan bir filimden bir
[savaş romanından çıkıp
geçiyor sevgilerin özlemlerin üzerinden, aşkların
[umutların oyuncukların, küçük ekmeklerin
[büyük kayguların üzerinden geçip gi-
[diyor çığlıkçığlığa
su gibi ilerliyor yangın
işliyor kıtlık karanlığı
ölüler bir anda şarkılaşıp
virüsler bakteriler
bütün dilleri birden konuşuyor herşey
çırpınıyor yaşlı yerde bir damlacık kan
ve belki de işte o zaman başlıyor sızlamağa yüreğim

yüreğim sızladığı zaman
kör bir çeşme başında kör bir kadın geliyor gözleri-
[min önüne
bütün iplikleri bütün iğnelere takıyor da ne iplik
[bitiyor ne iğne
götürülmüş oğluna mı
kaçırılmış kızına mı
geçen günlerine mi
unutmuş neye ağladığını
ağlıyor aranıyor.
aranıyor bilmeden
bıkmadan
usanmadan
ve belki de işte o zaman başlıyor sızlamağa yüreğim

yüreğim sızladığı zaman
ciğerlerime çekerken kötülüğü
ellerimle dokunurken kötülüğe
ayaklarıma dolaşırken kötülük
şu taşı surdan alıp şuraya koyamamanın pis bu-
[naltısı geçiriyor tırnaklarını gırtlağıma
kokuyor işyerleri
kokuyor günaydınlar
ne varsa verilmemiş
alınmamış ne varsa
edilmemiş söz
patlamamış öfke
uyutulmuş ne varsa
ne varsa birdenbire
kokuyor
ve kayıyor birşeyler parmaklarımdan
ve belki de işte o zaman başlıyor sızlamağa yüreğim

yâni ben
dört mevsime bölerek bu yürek sızısını
günlere saatlara dakikalara
anlara bölerek bu, yürek sızısını
sokağım kentim vatanım sanarak bu yürek sızısını
yaşamanın kendisi sanarak bu yürek sızısını
bir yaprağı durmadan işliyorum bu ölümsüz
[ağaca

UYKUSUZ
BİR
GECENİN
SABAHINDA

söndür şu geceden kalan ışığı
o resmi hemen indir karşımdan
şu masayı şuraya çek
uzak dursun sandalyeler birbirinden
ola ki konuşurlar
at sokağa şu saksıyı
direnmektir çiçeklenmek
mektup kitap gazete
kâğıt kalem bardak tabak
ne varsa defet gitsin
beynimde bu hınzır böcek
bu edepsiz kımıltı
bu başka olmıyacak

sustur şu zili, allah kahretsin
çek fişini şu muhbir telefonun
aç şu kapıları pencereleri
perdeleri yırt ve yak
mektupları yırt ve yak
adresleri yırt ve yak
albüm, resim, pul, selâm
ne varsa vur ateşe
vur ateşe gözlerini hain korkunun
bu kepâze bu alçak
otur şöyle yanıma, topla kanatlarını
koy elini alnıma, yansa da çekme
yalnızca düşün yeter, konuşma bırak
unutma ki bir örgüttür en eskilerden
mavi mavi gülüp susmak
serin bir su değilsen sokulma bana
ellerimde bu öfke bu ateş
yüreğimde bu yangın
bu başka olmıyacak

onu değil şunu kapat
birşeyler oku bana
yakılmış bir kitaptan
ağır ağır
susarak
yüreğin kabarırsa tutma kendini
yaşıyanlar ağlar ancak
ve düşün ki bir örgüttür ağlamak
en eskilerden
ve sevin ki sevdiceğim bu seher vakti
birşeyler kalmış hâlâ
gözyaşına değecek!
vur alnıma yumruğunu
vur
korkma
yanarsa yansın bırak
yansın yangınımda ellerin
kanımda bu uğultu bu yangın
başımda bu fırtına
bu başka olmıyacak

gitme dedim o yola, sonu karanlık
tutma dedim o sözü, arkası kötü
bizimle başlamadı bu savaş
bizimle bitmeyecek
vurma dedim kuzuları sarp kayalara
kuytulara çekme dedim bahar şarkılarını
koklanmış bir çiçeği atmak sokağa
yem arayan güvercini kana belemek
vurmak önce birini, sonra ağlamak
çiçeklere
ağıtlara
bağlamak anıları
söndür şu geceden kalan ışığı
yüzükoyun şu resmi kaldır duvara
şu gazete, şu tavan, şu yatak
içimde bu çalkantı bu deprem
hadi bir türkü söyle, hadi bir türkü söyle
hadi bana hasan de, çağır adımı
bu başka olmıyacak

KENDİMİ TANITIRIM

hasan hüseyin demişler adıma
adımdan başlamış çilem
yoksulluk tanrı buyruğu
demişler, vurmuşlar alnıma

afyon üfürmüşler kanıma
mecidiye beylerle çeyrek efendiler
sömürmedim hiçkimseyi
sömürdüler okudular canıma

bir takara taktım dalıma
çıktım ses ettim dağlara
okullar şarkılar marşlar
bir kök bile geçmedi elime

bir de baktım ki soluma
işçi köylü elele
ha gayret demeğe kalmadı
taktılar kelepçeyi koluma

kaçırmadım ama donuma
yiğit ustaları aldım önüme
elime belime dilime
dedim, dayandım yoluma

arıyım düşkünüm balıma
balımın türküsüdür türküm
düşmanım, sömürünün her türlüsüne
şükretmedim, etmem hâlime!

aşeren varsa külüme
işte başım işte şiirlerim
hasan hüseyin derler adıma
kalsın benden dölüme

ikinci bölüm

SEÇMELER

(bu bölümdeki şiirler ve şiir parçaları, 'kavel', 'temmuz bildirisi', *'kızılırmak',* **'kızılkuğu"** ve **'ağlasun ayşafağı'** adlı yapıtlardan seçilmiştir)

bu demir divriği dağlarından
ben söktüm ulan ben söktüm
bu namlu divriği demirinden
ben döktüm ulan ben döktüm
bu ak bileklerde bu kapkara kelepçe
ben dövdüm ulan ben dövdüm
ben dövdüm ateşlerde bu kelepçeyi
bu biçimi bu demire ben verdim

şimdi kaysı çiçekleri tozutur geçer
şimdi şarap düşer kızgın bağlara
şimdi sevdiğimi alır giderler
güz oturur gözlerime dağlar uy!

varalım diyelim ki heeeey diyelim
nakışçana duralım korolarla diyelim
heeeeey diyelim heeeeey
yıkılır bu düzmeceler yıkılır
köprüler kurulur aydınlıklara
gelir birgün kaşla göz arasında
en gizli tomurcukların ucunda gelir
ekmeksiz evin yalnızlığında
kınasız parmakların bakışlarında
uykusuz gecelerin ardında gelir
gelir ulan gelir işte, bal gibi gelir
halaylarla çıkalım korolarla duralım
heeeey diyelim heeeey
bu namlu divriği dağlarından
bu candarma benim kapıbir komşum
bu türkü benim türküm çoğalır kanayarak
kelepçemin karasında bir ok güvercin
ustam kessin ellerimi benim çocuk ellerimi
dağlar uy!
uy dağlar!

ŞAPKA

bak işte görüyor musun diyemiyorum
dilimin ucunadek geliyor diyemiyorum
bir gökyüzü var ki bu senin bilmediğin
bir kırmızı var ki senin hiç görmediğin
balıklar öyle yüzmez o sularda sen yoksun
şarkılar bir böyle götürmez insanı erguvanlardan
sende hiç özlemek yok mu a bekleroğlu
sende hiç bunalmak yok mu, a cennetmekân
ne tutarsın bu şapkayı başında
ne tutarsın bu başında şapkayı
bak işte görüyor musun diyemiyorum
dilimin ucunadek geliyor diyemiyorum

biliyorum nah işte mutluluk şuracıkta
şu kilidi kırdınmı arkası cennetiâlâ
hidrojeni füzesiyle korkuya kuluçkada
höt desen devrim doğuracak perşembe gebe
bak işte görüyor musun diyemiyorum
dilimin ucunadek geliyor diyemiyorum

sen hiç vatansamaz mısın varsamaz mısın
sen hiç onursamaz mısın çoksamaz mısın
sen hiç utanmaz mısın arlanmaz mısın
hele bir döndür başını da şu gidişe bak
hele bir döndür başını da şu düzene bak
hele bir döndür başını da şu hâline bak
bak işte görüyor musun diyemiyorum
dilimin ucunadek geliyor diyemiyorum

köleliğin karşılığını buldum sözlükte
toplumculuk ne demekmiş biliyor musun
biri yer biri bakar biliyor musun
apartıman bundan çıkar biliyor musun
ondan sonra kulisrnulis kilitmilit mapusane
ondan sonra allahmallah yalandolan kaşkariko
kimden aldın bu şapkayı başına
ne tutarsın bu şapkayı başında
neden yere çalmıyorsun bu şapkayı başına
yere neden bu başı şapkayına
bak işte görüyor musun diyemiyorum
dilimin ucunadek geliyor diyemiyorum

(kavel)

KOKMUŞLAR
MEZARLIĞI

güneşse güneş benim beyoğlubeyler
topraksa toprak benim beyoğlubeyler
birşey var anlamadığım bu sabahlarda
eski saraylarda bu, yeni saltanatlar
saksılarda çiçek diye kızgın namlular
demirin kömürün petrolün kalleşliği
birşey var anlamadığım bu sabahlarda
kayguysa kaygu benim beyoğlubeyler
bayramsa bayram benim beyoğlubeyler
ya siz kimsiniz

kentlerin göbekleri suların en kadını
kadının en körpesi sofraların pâdişâhı
birşey var anlamadığım bu yasaklarda
ben güldükçe neden karartılır ışıklar
duvarlar yükseltilir köpekler kışkırtılır
kundakta bebek suçlu tarlada tohum
birşey var anlamadığım bu yasaklarda
umutsa umut benim beyoğlubeyler
savaşsa savaş benim beyoğlubeyler
ya siz kimsiniz

bu kokmuşlar mezarlığı imamlar sofrası bu
omuzlardan omuzlara bu korku tapınakları
akşamla kargalarla nargilelerle
leblebici bakkalbaşı minder minder üçotuzüç
birşey var anlamadığım bu yezit yalanlarda
yarınsa yarın benim beyoğlubeyler
barışsa barış benim beyoğlubeyler
ya siz kimsiniz

kimsiniz ey şimdi müzelerde yerleri belli
eski beyler yeni beyler bey eskileri

(kavel>

AYAZDA
KABAKÇEKİRDEĞİ

yaşayıp yaşlanmadan ölmek bu zübükler arenasın-
[da
zimmette bir de bayram, yâni bayram, yâni kucak-
[laşalım
gözlerine baktıkça silâhlar sarkıyor balkonlarımdan
gel ben seni bir öpeyim şu bütün çırılçıplaklığımla

bu sokaklar beni böyle, yanpiri yengeç salapurya
bir sabah sürerler ki kapına için çekerse kullan
ah benim sürü yanım çocuk gönlüm kör gözlerim
[ah
bir şişe raftı patlatmışım dilekçemin altına

ben sana kardeş diyorum sen hep hitlerini kullanı-
yorsun
bilirim mor gecelerini rasputin şamdanları
bu çelenk senin için yalnız senin için bu kanlı bebek
ola ki mermer kopuşa inciler oynaşa tabaklarında

hep sonbahar olunuyor unutulmuş istasyonlarda
hep yorgun günaydınlar, nedense hep hacıderviş
artık sevişmek de kesik - ya biz nasıl buluruz el-
lerimizi
uy allah, uy koca allah, kürk verip don vermeyen
[allah

oysa ben it de değilim ekmek fırınlarda bile değil
ölüsü kokmuş korkuluğun ben hâlâ uyruk kuyruk
ulan nasıl da harcıyorlar adamın tekesini
toplum kahretsin topunu bu rezil sivrikülâhlılar

tespihli devrimböceği geri geri tümdengelimi
ne yalanlar gelip geçti bu güneşin önünden hey
ayılar inlerine kuşlar yuvalarına ya ben hangi yıldıza
[hey
bit öldü bitsiz kaldı bereketli yoksulluğumuz

bir porsiyon demokrasi nevyorkun çarşısından
oturmuş bitlis dağına oruç tutar bizimki
alicengiz fabrikası guguklu berberaynası
diyalektik yangeldizm nasyonal ebemgümeci

ben gayrı türkü söylüyorum tepelenmiş gecelerimde
yıldızlardan söylüyorum, pireli bahar güneşlerinden
bir de kız seviyorum sesimin en yanık ortasında
sosyal adalet içip sokaklara seriliyorum

(kavel)

YEDİ
ÇATALLI
KAZIK

üçüncü mevki yolcusuyduk
üç kişiydik
üçümüz de
şehvetle köylü cıgarası içiyorduk

biri bendim
biri istanbul'u merakım
biri iş derdi

üç gün üç geceden sonra üçümüz
haydarpaşa deyip durduk
haydarpaşa'da bir tiren durdu
pişmanlığa benzer bir tiren durdu
gözlerimiz bizden yana değil artık
yağlıboya bir istanbul, çıldırasıya!

boğaz'ı motorla geçeceğim
aptal yerine korsan yüzerek geçeceğim
sirkeci'den gece vakti bir tiren
ve kımıl kımıl savaşlar avrupası
ve petrol
ve petrolün imansız saltanatı
avrupa'yı çok merak ediyorum
avrupa'yı çok merak ediyorum
avrupa'yı çok merak ediyorum
kurşunlu barış türküleriyle hıncahınç caddeleri
düşünen boşveren sövüp sayan geceleri
susuzluğa benzer bir kıyamet içinde
kırık dökük umutları dev sancıları
tüm alkole batmış ekmek ve gazeteyi
parlıyan alacakaranlıkta buram buram şiiri
çocukların düşlerini çok merak ediyorum
avrupa'yı çok merak ediyorum
avrupa'yı çok merak ediyorum
sonumuzu çok merak ediyorum

yüzünün arkasında rüzgar gibi bir istanbul
dokunsan bütün yapraklarım birden dökülecek
bulup bulup yitirdiğim anılarım sızlıyor
birzamanlar silik soluk yaşadığım istanbul
pâdişâhlar mermerler düşler şehri istanbul
unutulmuş nişan çiçekleri antika vazolarda
o soylu samurların ağrıyan vatansızlığı
kopmuş köşebağları - yıkılmış günü - ürkek ve ha-
[raçmezat
güvelerle güvelerli - şaşkın ve sonrasız ve yıkık
kim yazmış bu kitabı neresinden başlamalı
neresinden yakmalı bu saltanat döküntüsünü
benden adres soruyor silindir şapkalı biri
ya hep kuran okumuş ya soycak kahireli
uzun sivri yüzlerinde âsûrî bezirgânlığı
bir avuç leş sineği kıral mezarlarından
sen deli misin hacı - ben mekândan münezzehim
işsizim duraksızım cıgaran kuru mu hacı
madam okkalı madam - üç sıra altun gerdanı
martılar gözlerime konup kalkıyor
gözlerimden yağmur yağmur uyku akıyor
rıhtım kahvesinde bir çırak var ki
rıhtım kahvesinde palabıyık nargileler

kimlik cüzdanımı denize atsam diyorum
atsam diyorum şu köprü'yü sanki ne diye
sanki ne diyeymiş yalnızlığın eşkıyalığı
adımı birdenbire
adımı birdenbire unuttum
bir patron bir dilenci bir serseri hah ha
adım benim bir köşede kerpiçler arasında
karanlıkta gözler gibi bakıştığımız
dalgın oyun kuzusu
kimsesiz adım
asker mektupları - mapusane türküleri - yara izleri
karakollar - hacizler - han köşeleri
adımı birdenbire sanki ne diye
sanki ne diyeymiş yokluğa yalvarmalarım
adım benim
inatçı topal karınca!

köprü'nün dilinden hiçkimse anlamıyor hah ha
yoklukların ortasında salaklar oratoryosu
ey kahraman ey ışıksız ey uşak ey madalyalı
bütün sesler bölüşüldü - leyleğe laklak hah ha
hah ha diyor varoşlardan kara bulut gibi hah ha
geliyor doğurarak
geliyor emzirerek
geliyor adım adım
bozulup düzelerek
hah ha diyor ha bakalım - leyleğe laklak hah ha

birsabah yine sisler arasından istanbul gözükecek
sanki ne diyeymiş yalnızlığın eşkıyalığı
yüzünün arkasından rüzgâr gibi bir istanbul

yaşamak deyip körtopal bir dünya yaratmışız
sapıtıp olmıyacak düşlere girmiş batmışız
gece elimden tutup kandilimkör dolaştım
darmadağın paramparça kötü sayıklıyordu
etleri çürük çürüktü ekmeği bizans kokuyordu
bir ölünün koynundan utanarak kaçtım
şarkıları sevmiyordum kerratı sevmiyordum
tefecilik gibi birşey
vurgunculuk gibi birşey
iğrenmek gibi birşey
pulları dilekçeleri tapuları sevmiyordum
yerimi yitirmiştim bir gören çıkmıyordu
ışıkları sevmiyordum karanlığım ağrıyordu
kerpiç dam körkaranlık aklımdan çıkmıyordu

her şarkıdan acıburuk bir satır
minareler istanbul'u felaha çağırıyorlar
istanbul dedikleri bir paket Köylü cıgarası
istanbul dedikleri bir tas işkembe çorbası
istanbul dedikleri bir güzel başıboşluk
gözlerimde mazlum bir karabeyaz
şu insanlar, şu ışıkta kıvıl kıvıl telâş telâş insanlar
kim çala kim oynaya, hah ha
hah ha diyor ha bakalım - leyleğe laklak hah ha
bir avuç rakı serpsem yüzleri aydınlanacak
beni tutup asacaklar, sonra bana tapacaklar
minareler istanbul'u felaha çağırıyorlar
bırakın çağırsınlar istanbul'u felaha
bu ezanlar olmasa bu yalınkılıç minareler
istanbul vallahi yıkılırdı

hiç böyle kıvılcımlı günler yaşamamıştık
başlarımız üstünde ateşli paraleller
yasağın ıslıkla çalındığı böyle hiç görülmemişti
belimin ortasında betonarme saltanatı
keops, cüce keops, inatçı çöl domuzu!
cüceler sarmış dünyamızı kıyâmet cüceleri!

domates sokaktaydı ben sokaktaydım
kalın kara bir çizgiyi birlikte aştık
ağustos gömleğimde kire batmıştı.
gülerek kahırlıydık çok kötü atılmıştık
iş deyip ekmek deyip, yaşanası dünya deyip
gölgemizi yılansırtı bulvarlara yıkmıştık
keşke hiçkimseyi görmese tanımasaydım
anama sövselerdi keşke - kimseden iş sormasaydım
bu bendeki yürek demirdenmiş demirden!

hacının semâverinden tekke model şeyh zemzem
demokratik imbikleme kamyonlu kervanbaşı
hayda bre post kavgası, gidinin kıytırıkları!
şehzâde'den hiç böyle gazaplı geçmemiştim
beyazıt'ta bir akşam müzelik olup çıktım
ellerim büyüyordu ellerimden korkuyordum
sarayburnu karanlıkta bir destan okuyordu
beyoğlu başka çırpınıyordu edirnekapı başka
sirkeci duvar duvar üstüme yıkılmıştı

bir eski plâktır estirir arka sokaklarda
bir yaşlı çeşmedir döktürür zehirzıkkım
istanbul dedikleri bir kilo domatestir
istanbul'a turist gelir inci gelir göz gelmez
istanbul'u domates kadar hiçkimse bilmez

karakalem bir istanbul çiziyorum karmakarışık
altun gözlüklü yalınayak bir istanbul
işaret parmağımda bir damla kan
gökyüzü bölükpörçük kırpışıyor üstümde
deniz katran gibi göbeğinden soluyor
reklâm ışıkları ağrıtıyor karanlığımı
şimdi yıldız ışığında iki kerpiç başbaşa
kav çakmak kara kaygu acı türkü içiçe
arabın cenneti soğuk - dondum be usta
lâponun cenneti sıcak - yandım be usta
beni şahdamarımdan kestin be usta
şol cennetin ırmakları şarlamaz kanım gibi
içi kardeşlik yüklü bulunur benim gibi
yanar istanbul'un ışıkları yeleley yanar söner
sallanır karanlıkta derviş derviş şilepler
yüreğimi tutmasam - sesimi tutmasam yok mu
yarıgece demeyip sırılsıklam
galata kulesinden haykıracağım
karakalem bir istanbul karmakarışık!

ben adımı kavga gibi atmışım ortalara
adımın arkasında kançiçekleri
şu cüceler olmasa şu müzelik kırtıpiller
istanbul vallahi yıkılırdı
bir patrona bin kadın - üç kardeşe bir gelin
hah ha diyor ha bakalım - leyleğe laklak hah ha
tüysüz bir hamal herkese birden bakıyor
istanbul'u şeleklemiş günah gibi çekiyor
semerinin kaşından istanbul gözüküyor
kubbeler boyu kitap ve yalınkılıç minareler
güzeller güzeli istanbul gözüküyor
-gidinin kıytırıkları!-
semerinin kaşından osmanlı gözüküyor
semerinin kaşından Kurtuluş gözüküyor
semerinin kaşından sosyal adalet
-ah ulan aptaloğlul-
ben bu semeri biryerlerde görmüş gibiyim
ben bu semeri vallahi tanıyorum
yıldız'dan tanıyorum - haşmetpenahın mükellef gar-
[dırobundan
non memorandum speciale
-gidinin kıytırıkları!-
şu cüceler olmasa şu müzelik kırtıpiller
istanbul vallahi yıkılırdı
karakalem bir istanbul karmakarışık
altun gözlüklü yalınayak bir istanbul

bu benim çektiklerimin bir adı var ben bilemiyorum
bir çocuk ağlıyor içimde - kıyısında çocuk bahçe-
-lerinin
gözlerimde arefeler - ellerimde bayramsonu yor-
-gunlukları
hangi iskeleye varsam içimde bu ürperti
nezaman düdükler ötüşse çıldırasım geliyor!
caddeler döşeyip caddesiz olmak
yapılar kondurup yuvasız olmak
gemilere baka baka yaşlanmak
bu benim çektiklerimin bir adı var ben bilemiyorum
adımın arkasında kançiçekleri

yasakları çok merak ediyorum
korkulan çok merak ediyorum!
bir gözümde belâ bir gözümde şer
yumruğumda zenci boksör - yüreğim grevöncesi
sonumuzu çok merak ediyorum!

bu benim çektiklerimin bir adı var ben bilemiyorum
ben bilemiyorum
ben
bilemiyorum!

(kavel)

KİRLİLERİ YIKAMAK

çok ölürsünüz
karanlığı az kullanın - çok ölürsünüz
bu kirliler kokar birgün - çok ölürsünüz
ışıklarla oynamayın
ışıklarla oynamayın - çok ölürsünüz
çıkarın ellerinizi karadan
çıkarın güneşe yorgun yanlarınızı
vurun beni örneğin - kurtulun benden
yoksa
çok ölürsünüz

nerde bir kilit varsa orda bir çalmak
yâni çalmak diyorum, herhalde anlıyorsunuz?
herhalde nisan mavilerinde bu kirli eller
yâni karabasanlı bu topalkoşma
alttan akar suların o büyük karanlığı
orda bir mısır güneşi durur çöllerde
getirir çölleri bir eski mısırlı güneş
olur resimlerde belki
deli bakışlarında belki
olur mısırlı uzaklığı bir eski uzun turunculardа -
[ama develik
ama çadırlı kıl beyliği, köpüren safkanlarda
yoksa biter birgün - çok ölürsünüz
bu azot bu oksijen bu yorgun develerlelik
yâni çalmak diyorum, herhalde anlıyorsunuz
herhalde dola dola birgün bu bardak
ey düşedönük doyumsuzluğu yeryüzü serüveninin
eski zaman eski şoselerden eski atlarla arabalarla
eski adamlar eski türkülerle eski şoselerden çekip
[giderler birgün
kalır saksılarda ölümsüzlük
eskir lokomotifler
silinir gölgesi jetlerin hititli kabartmalardan
biter birgün - çok ölürsünüz

birşeyler yapmaK
yâni uzatmak günü
yâni unutmak bir öncekini
çiçek açmak meyva vermek doğurmak yâni:
marşlara bulvarlara sabahlara doğurmak
elibayraklı doğurmak - yâni ağzıateşli
yeni sokaklar açmak yeni ayaklara yâni
tutup bir ucundan çevirmek kentleri kentlere ve
[herşeylere
yâni herşeyi yerliyerine koymak
öfkeyi yerliyerine
aşkı yerliyerine
yönleri yerliyerine koymak
dirileri çiçeklere denizlere ve gökyüzüne
[çoğaltmak
yoksa çok ölürsünüz
yalvaççа noktalıyorum, çok ölürsünüz
bu bardak taşar birgün - çok ölürsünüz!
sosyalist köşebaşlarında bizanslı orospular
köstebek yuvalarında jet gölgeleri
alfabelerde hırsızpolis
yâni çok ölürsünüz - yıkayın kirlileri
ışıklarla oynamayın çok ölürsünüz
kalmayın bu yönlerde - çok ölürsünüz!

birşeyler yapın diyorum - beni dinlerseniz
uzamaz bu kirliler ben böyle çok ateşsem
yâni siz atsanız viskiyseniz saraysanız körseniz yâni
yâni siz kaçıncı birşeyseniz işte o
yâni bu demek

bugün yenilgilerden söylemek istiyorum
bugün ayrılıklardan söylemek istiyorum
kan göllerinde boğulan yaldızlardan
büyüten durgunluklardan
bugün hep yarınlardan söylemek istiyorum
gülerken ağlamalardan
ozanca uyarmalardan söylemek istiyorum
bir kuş şakıyor ufkumda durmadan

hayır, birşeyler yapmalıyım
suları öyle değil de böyle
kapıları öyle değil de şöyle
ama mutlaka - ve anlıyorsunuz
çok ölürsünüz - çıkarın güneşe yorgun yanlarınızı
yıkayın kirlileri, çok ölürsünüz!

ey benim elibayraklılarım
yeni gözlerim yeni kulaklarım yeni seslerim
ey benim ateşağızlılarım
asın beni güneşe
kurtulun benden
yoksa
yoksa
çok ölürsünüz!

(temmuz bildirisi)

DAVULLU NİNNİ

hayır, kastro istemiyorum, çek bir bira arjantin
nezaman davul duysam mışıl mışıl yaşlanıyorum
işvereni seviyorum, çok ortodoks güzel hırsız
ortaçağlı sokaklarda baremli dilenciler
gürültüyü seviyorum davulu sevmiyorum
nezaman davul duysam mışıl mışıl yaşlanıyorum

ısırganlı tosbağalı atomlu bir yaz öğlesi
çok kösnük az ingiliz biraz asil çok pragmatik
başka oluyor böyle, ingilizli kıraliçelik
eskiden marşlar çalındıkça taylar kişnerdi içimizde
şimdi sünnet düğünlerinde domuzuna çingenelik
hayır, kastro istemiyorum, çek bir bira arjantin

tin tin eder tinimini amma da komik burcoybank
yataklar yakmış haspam fakatı yok tabancası var
öyle bir kan sarhoşluğu, tapınaksa garsonyer
kutsal mutsai kaşkariko, davul kurban alaturka
bu bulutlar ah ne güzel, ah ne güzel bu yaşamak
yataklar yakmış haspam fakatı yok tabancası var

ozaman başka değildi, mum yakardık davul aydınlı-
[ğında
tüfekleri yağlardık, barut derdik karanlıklara
çocuklar birden büyürdü, ekmek olurdu cumhuriyet
diktatör derdik ördeklere, ah ne güzel ateşlerdi
ah ne güzel kurtuluştu ne güzel havafişekleri
davul çala çala eskittik o güzelim kurtuluş'u

günebakan akşam diyor birazdan sular kokacak
kocaman ölülüklerde minnacık insan müsveddeleri
davulu sevmiyorum, çok aptal az demokratik
hadi artık yum gözlerini, hadi şeyim hadi şuyum ha-
-di bitanem hadi
hadi benim etkafalım kuşkonmazım bismillahım hadi
davulum kurusıkım cennetim cehennemim hadi
bak sular kokuyor artık, hadi artık yum gözlerini
devrim götürsün seni, hadi işte, hadi ulan, hadi işte,
[ninni!

(temmuz bildirisi)

AĞUSTOS
ŞİİRİ

yüreğim sızlıyor bu roman iyi bitmiyecek
beterin beteri var diyenlere inanmıyorum
hep böylesi havalar besler fırtınaları
korkarım bu mavi ışık çabuk sönecek,
duymazdım durgun suların bezgin türkülerini
alışmak ölümün bir başka adıymış bilmezdim
bir yangınsonu yorgunluğu yakıyor avuçlarımı
bu rüzgâr kulaklarımdan hiç eksilmiyor
esirgenmiş bir dünyada müthiş yalnızım
geri dönsen bile ben artık o ben olmıyacağım
yüreğim sızlıyor bu roman iyi bitmiyecek

ben mısrâlarımı kerpiç gecelerinden çekmişim
beş numara lâmba kederi var mısralarımda benim
yitirmişim yıldız ışığında dost çizgileri
deli çizgi gözlerimi kör etmiş kör etmiş kör etmiş
göçmüş kıtalar üstünde kuşlar dönüyor garipsi
çığlıkçığlığa kuşlar dönüyor evcil ve tedirgin
gökmavisi bir türkü dolanmış yüreciğime
selsele yolculuklar tütüyor gözlerimde - neyleyim
insan demişim kitap yüzlü insanlar demişim gidemi-
[yorum
kaderim kaderleri demişimi allı'nın kızı
sen olmasan ben böyle uysal değildim
böyle uysal ve kırılmış değildi şiirlerim
bir yangınsonu yorgunluğu yakıyor avuçlarımı
yüreğim sızlıyor bu roman iyi bitmiyecek

yılandere ölüler yatağı helâlimi ölüler
katran mazot bidonları paslı putreller
kargalar üşüşmüş ahmedo'mun ellerine kargalar
ahmedo'mun düşlerine yılan çiyan doluşmuş
garipler mezarlığı, doymamışlar dünyası
yıkılası karakuşak, kurudere sırtları
ahmedo'm bir yaz bulutu, bir varmış bir yokmuş.
fenerler titreşiyor bıçaklanmış türkülerin gözbebek-
[lerinde
vinçler beni balçık gibi akşamlara bindiriyorlar
sen olmasan şu sabahlar olmasa
şu benim büyük büyük susamışlığım
bu mızmız takvimi bir solukta susturacağım
yılandere ölüler yatağı helâlim ölüler

rüzgâr gibi bir ağustos geçti ellerimizden
meyvalar bizi balrengi günahlara çağırıyorlar
biryanda yaşanmamış günlerin hırsı
biryanda boşa geçen gecelerin acısı
malûm o dramın en güzel perdesizdeydik
ağustos şarap olmuş, kanımıza akmıştı
göçmüş kıtalar üstünde kuşlar gibiydik
duracak vaktimiz yoktu bitmiştik
her gören didik didik bizi denetliyordu,
biz kendi derdimize düşmüştük

orda ;da akşamlar olacak allı'nın kızı
kanlı mendil gibi ağustos akşamları
şu benim çektiklerimi görmiyeceksin
belki yanında başkaları olacak
belki düşlerine bile girmiyeceğim
gün oldu acıların şiirini yaşadım
gün oldu zehir gibi yokluğunu yaşadım
bana sen ne diye duyurdun yalnızlığımı
ne diye gurbet gibi mısrâlarıma sindin
dokunsan parmaklarıma tutuşacağım

yine ağustos gelse elele versek
sen anandan kaçsan ben yalnızlığımdan
yeni yoldan sazanlı çaydan geçsek
güneşin bahçeleri emzirdiği saatte
susamışlar aşkına, kandım diyesi
uzun uzun öpüşsek
yine ağustos gelse kovulsak cennetimize
şantiye hiç durmadan ötse bağırsa
lâzoğlu büyükharflerle sövse işçilerine
damlarda kaysı yarsalar rumeli göçmenleri
dillerini sevdiğim kıvırcık dillerini,
ıssız bahçelerden geçsek, unutulmuş sokaklardan
çocuklar mavi mavi gülüşüp kaçışsalar
bir masal dinler gibi sessizliği dinlesek
kendimizi dinlesek köklerin çığlığını
seni kollarıma alsam, yine yumsan gözlerini
yine kapışılsa yavrum, batan şehrin hazineleri
biz yine kendi derdimize düşsek

yere batan şehrin tek yalnızıyım
yüzyılın ağrısını anlıyarak çekiyorum
ekmeğime barut sinmiş, bulanık özgürlükler
tepmişim rahatımı boynubükük mutluluğumu
yaşıyorsam erkekçe yaşıyorum
istemem, sarmasın yumuşak duygular susuzluğumu
geceler bıçak bıçak böğrümde yatsın uyusun
kaderim kaderleri demişim allı'nın kızı
ellerimi kemirmekten memnunum
düşün ki coğrafyanın en güzel yerindeyiz
en güzel günlerinde gençliğimizin
ölümden ötesini aklım almıyor
beterin beteri var diyenlere inanmıyorum
istesek cenneti kurtarabiliriz
ben bir ışık için tepmişim rahatımı
ellerimi kemirmekten memnunum
bu güleç yüzlülerin bu acı türkülerini
bu yoksul yerleri anlıyarak seviyorum
delice anlıyarak allı'nın kızı

(temmuz bildirisi)

TEMMUZ
BİLDİRİSİ
2

beklerdi tohum
beklerdi tohum
beklerdi tohum upuzun karanlıklarda - sen yoktun
öfkemi mermer mermer - öcümü çocuk çocuk -
[çıldırttım kırmızıları
bir başka parlardı yoğun karanlıkta ışıklar - sen
[yoktun
bütün kapıları birden zorlamanın o korkunç güzel-
[liği
o korkunç büyümesi ellerin fitillerde - sen yoktun
benim aşkımda o vardı

evrendi nasıl
evrendi çelikmavisi
grev grev ateş ateş büyüdüm ülkelerce
yepyeni bir öfke doğurdum kalabalık özlemlere - sen [yoktun
uff, ne kötü kullanmışlardı, ah ne güzel gözlerini - [ölümdü
sona değip değip durdum o sarhoş yörüngede - sen [yoktun
bilenirdi türkülerde en soylu ayrılıklarım - sen [yoktun
benim aşkımda o vardı

soğuktu yeşillerim
soğuktu temmuzlarım en bayram gülmelerimde bile
kar yağardı sabah çaylarıma - sen yoktun
sofralarda ekmek diye öpülürdü altın dişleri ölü-
[lerin
adını söyletmiyorlardı ölüm gibi özlenen şeyin - sen
[yoktun
ölümdü sabah vardiyaları - öfkemi demir demir -
[sen yoktun
bütün dillerde sana varmak - bilemem bilemem
benim aşkımda o vardı

ben hep koşan atları sevdim, soluyan lokomotifleri
benim aşkımda çelikmavisi gagarin'li uzayların
toprak nasıl sancılanır, ağaçlar nasıl gerinirler çi-
[çeklenirken
kurşun nasıl ıslık çalar, diş nasıl gıcırdar karanlık-
[larda
alabalık nasıl ölür, o kendi sularının kıyıcığında
bilemem bilemem - sen yoktun
ateşler yanardı biryerlerde, yepyeni biçimlerde ya-
[nardı
benim aşkımda o vardı

söyle ey anamın en güzel kızı söyle
sallar nasıl kaçırılır, kuşlar nasıl susturulur
nasıl sığar şu koskoca evren daracık zindanlara - [söyle
balçık balçıktı o narçiçeği çağı çocuklarımın
karanfil olurdu yakalarda bacımın kanlı gözleri
demir nasıl paslanırdı sıcacık bileklerde - bilemem
bilemem ey anamın en güzel kızı bilemem - sen [yoktun
benim aşkımda o vardı

sen geldin
badem çiçek açar gibi geldin, düşte sever gibi gel-
[din ey kavgabiçim
yepyeni bir düzendi gelişin, yoluna başkoyduğum
[ülkemdin
eskidi birden kentler, eskidi gökyüzünün çok uzak-
[lığı, eskidi hep
öldü bakkal, öldü bakkalbiçim, öldü bakkalbiçim
[aşk
bu senin gözlerindi ey benim ülkem - arılar oyna-
[şan içinde
bu senin duruşundu ey kavgabiçim - en haklı silâh
[güzelliğince
güneş gibi acımasız, toprak gibi unutkan, tohum gi-
[bi umutlu
sen geldin ey benim özlemim ülkem, kadınım dev-
[rimbiçimim
yıkıldı ölülerin öğlesonu sarılıkları

sen geldin
eskidi biryerleri zamanın, eskidi gözleri kadınların - [sen geldin
evler eskidi birden - eskidi evimsilerde kölemsi yal- nızlıklar
bayramlar eskidi gülüm, derinlikler eskidi - ve piş- [manlıklar
eskidi yatakbiçimlerde iğreti ikililer - ve çok çok
saksılarda çölbitkileri, salonlarda kartpostal mutlu- [luklar
eskidi maskelerin sırıtan düşmanlıkları - ve nice [yazlar
oh ne güzel yeniden - bu senin güzelliğin ne demek
sel ne demek azime'm, savaşlara durmak ne demek, [güzel ne demek
sen geldin ey benim kadınülkem - yepyeni ufuklar [geldin
dürülü bayraklarım güldü gülüm - sen geldin
kutuplarım değişti

bir horoz öter biryerlerde. bir horoz bir horoz bir
[horoz daha
bir ateş yanar biryerlerde, bir ateş bir ateş bir ateş
[daha
bir yumruk sıkılır biryerlerde, bir yumruk bir yum-
[ruk bir yumruk daha
düşer barış cemreleri sabah çaylarımıza
biter kahpelik
biter bu gökyüzünün çok uzaklığı

sen geldin ey anamın en güzel kızı - yaşamak gel-
[din
badem çiçek açar gibi geldin, yürek sızlar gibi gel-
[din - sen geldin
al beni kankırmızılardan vur beni kankırmızılara
dürülü bayraklarım gülsün gülüm, kutuplarım değiş-
-sin ey benim ülkem
bitsin bu zulüm
bitsin bu zulüm
bitsin bu zulüm

sanki dünyada ilk şafaktı kollarımda uyanmaların
o büyük barışa bir adım kala

(temmuz bildirisi)

KOSKOSLU
PİRAMİT

benim masal uzaklığım
siz ne güzel aptalsınız
alkolik bekçi köpekleri
siz ne aptal güzelsiniz
yâni hep sizsiniz lütfen
benim masal uzaklığımda

bir çift gözdü minnacık
koskocaman şu yeryüzünde
uyyyy ne güzel aptalsınız
uyyyy ne aptal güzelsiniz
ezgili de üzgülü de süzgülü
benim yârim masalgülü gülücük
bir ekmek buldu minnacık
şu koskocaman yeryüzünde

minnacık gözün dünyası
ah ne cici buyruksunuz
ah ne fincan yıldız böcek
minnacık gözün dünyası
minnacık gözün dünyası yok
iki çengi bir dümbelek
benim sokak uyanıklığım
sizin masal uykularınız
siz ne güzel aptalsınız
siz ne aptal güzelsiniz

masala da masalı da masallı
benim yârim masalgülü gülücük
minnacık gözün tepesine
bir göz kondu kocaman
kocaman gözün tepesine
bir göz kondu koskocaman
koskocaman gözün tepesine
bir göz kondu koskoskocaman
koskoskocaman gözün tepesine
bir göz kondu koskoskoskoskocaman
ve kurtuldu demokrasi
ve kurtuldu insan
ve bitti rezalet
siz ne güzel aptalsınız
siz ne aptal güzelsiniz

minnacık gözün dünyası
masala da masalı da masaldan
benim yârim masalgülü gülücük
vay ne güzel yumuşakça
vay ne güzel yasababa
minnacık gözün dünyası yok
yok işte sayınlı kokarcalar
minnacık gözün dünyası yok
masala da masalı da masaldan

koskocaman kocamandan
koskoskocaman koskocamandan
koskoskoskocaman koskoskocamandan
ve yâni en büyük koslukocaman
en büyük kooooosssssskocamandan
aşırdı mutluluğu
aşırdı özgürlüğü
aşırdı güzelliği
kaldı ipek ve iskelet
kaldı kıral ve gürültü
kaldı alanlarda kıratlı cenazeler

benim masal uzaklığım - ey benim yakınlığım
siz ne güzel aptalsınız ey kokarcalar
alkolik bekçi köpekleri
siz ne aptal güzelsiniz

ve koskocaman şu yeryüzünde
madam, şu koskoca yeryüzünde
koskoca şu yeryüzünde, bayım
dininiz imanınız allarımız adına
gümegitti minnacık gözün
gümegitti insancığın - ey benim sokak uyanıklığım
gümegitti ey sayınlı kokarcalar
kanından gözyaşından vererek
sevgisinden korkusundan vererek
kaygusundan tasasından vererek
vererek yâni vererek
kazandığı minnacık ekmek

masala da masalı da masaldan
benim yârim masalgülü gülücük
oh siz ve siz yâni ve siz
siz ne güzel aptalsınız
siz ne aptal güzelsiniz
oh siz ve siz yâni ve siz
siz ne aptal
yalan
güzel
benim yârim masalgülü gülücük

(temmuz bildirisi)

hacının develeri gevişirken ay altında Ortadoğu'da
petrol ve çelik krallarının gölgesinde bir istanbul
[akşamı
bizans ve kirli
türk ve yoksul
ve macun
allaha ve devlete ve bilcümle gölgelere dualar eyli-
[yerek
biryanı yangın yıkım
biryanı yoksul yetim
biryanı dökülür pul pul
deniz
altun
ve kıristal karışımı hâlinde bir istanbul
uyanır köprüaltı uykularında

elektıronik müzikli bir hicazkar ud
ve kızıl çağrısı açlığın
o devletli tekliğinin kabuğunda bir hamal Ortadoğulu
sıla çalgını da
vatan yoksulu
allaha inanır arapça
yoksulluk çeker türkçe
ve denizi sever çocukça
oraları söyler durmadan
oralarda yaşar bıkmadan
oralarda ölür istanbullarda

kaktüs kemirenlerinden biri midir brezilya'nın
yoksa nil'e tapan ve aç yatan bir fellah mıdır
kimbilir belki de rio'lu bir gecekondulu
insan nerde başlar belli değil ki
istanbulsuz gibi yaşıyarak istanbul'u
vatansızlığını vatan diye güzelim gün ortasında
elektıronik müzikli bir hicazkâr ud
develeşip develeşip dönüşmesi gökdelenlere
yanki go hom'lu biri miting alaturka
betonarme balkonlarında emperyalizmin
ve kasıklarında *maydarling amerika*
yâni bütün devrimcilerin kanağladığı
en çok özlediklerine düşman yaşıyan
bir gecikmiş kıral ve özgür köle
sürüyerek zincirlerini kaldırımlarda
ana avrat söverek soluna sosyalistine
ve bir somun ekmek kaldırımlarda
ve bir garip hamal kaldırımlarda
ve bir vatan ölüsü kaldırımlarda

benim karamsarlığım belki de bir demet gül - sev-
[diğim
içimin büyük büyük aklığından geliyor belki de ka-
[ramsarlığım

kocaman ve çoook akıllı bir balıkken uzayda
proton-1 uydusu sovyetler'in
ve kondukonacakken *luna'lar*
tatlı bir öpücük gibi ay'a
dilenmek benim ülkemde
işsizlik benim ülkemde
ve şeytan taşlamak yasak değildi benim ül-
[kemde
baböf'ü okumak yasak
paspa9 yapıldı demirinden *giyotinin*
direktuvar bir ölü söz lârus'ta
oysa bizim buralarda
kelepçe yapılıyor hâlâ
pitekantıropüs babanın günahsız baltasın-
dan

birgün çıkıp geldiler - anlamsız yüzlerini ve gülüşlerini- tüketimartıklarını üretimorganlarını ve eski külotlarını - çikletlerini çukulatalarını getirip bıraktılar - tiklerini mimiklerini çiğliklerini - gençkızların düşlerini getirip bıraktılar. - hergün hergün yeniden getirip bıraktılar - iplerini oltalarını konservekutujarını - süttozlarını soyalarını salemlerini - kısırlıkhaplarını madalyalarını tasmalarını - bayraklarını bayrakyırtmalarını sövmelerini -anamıza bacımıza çocuğumuza - en çok önem verdiğimiz şeylerimize - üretimorganlarını ve tüketimartıklarını kullanarak - tanrının ve isa'nın ve bizimkilerin izniyle - atlarını seyislerini çombelerini - tıraşlarını ve dişlerini getirip bıraktılar - hergün hergün yeniden getirip bıraktılar - sonra güzel güzel anlaşmaları - sonra

güzel güzel sözleşmeleri - sonra güzel güzel paylaşmaları - asılmışların ve asılacakların izniyle - ve durmadan durmadan baltazar bayramlarını - sonra güzel güzel savaş uçaklarını - radarları rampaları atombombalarını - denizaltı denizüstü birşeylerini - bilinçaltı bilinçüstü herşeylerini - piekslerini bitekslerini bitpazarlarını - eroinlerini kokainlerini getirip bıraktılar - hergün hergün yeniden getirip bıraktılar -

ve sonra çekilip gitmediler gemilerine
ve sonra çekilip gitmediler gemilerine
ve sonra çekilip gitmediler gemilerine
ve artık okadar çok şey getirdiler ki
ve artık okadar çok şey getirdiler ki
ve artık okadar çok şey getirdiler ki
bağımsızlığa yer kalmadı ülkemde!!

incecik boyunlu kıraç karpuzu
dışı yeşil yeşil
içi kırmızı
yuvarlana yuvarlana geçer bulutlar
meler yanık yanık bağlı bir kuzu
nah şuramda koskocaman dağ benim
nah şuramda ipincecik bir sızı
ceylânları ceylân gibi çizmem ben
çizersem hilâl boyunlu
çiçekleri çiçek gibi çizmem ben
çizersem nakış nakış
akarım ince ince de olurum nehir nehir
kavgaları kavga gibi çizmem ben
çizersem türkü türkü
yazmışlar benim için kocaman kitaplara
dışı yeşil yeşil de
içi kırmızı

neylerim ben kitapları, kocaman kitapları
efendim okusun benim, canım efendim
o kuştüyü salonlarda, canım efendim
okusun da büyüsün, benim efendim
okusun da biliversin aklımdan geçenleri
ben işte hep böyle azgelişmişim
yâni ben çünkü evet azgelişmişim
evet çünkü hayır fakat ben işte azgelişmişim
çokçalışmış azgelişmiş ve işte yoksul düşmüş
cephelerde mapuslarda aslanım aman
kıtlıklarda kıyımlarda kurbanım aman
seçimlerde sayımlarda ben varım aman
kerpiçlerde küllüklerde hayranım aman
şenliklerde şölenlerde ben yokum aman
ben işte hernedense azgelişmişim
çokçalışmış azgelişmiş ve işte yoksul düşmüş
demiri de kömürü de sökerim aman
buğdayı da pirinci de ekerim aman
çilem budur benim işte, çekerim aman
evet çünkü hayhay fakat ben işte azgelişmişim
yâni ben çünkü evet hayır fakat azgelişmişim

ölüm kalım kıtlık kıyım ben varım aman
bayramlarda seyranlarda ben yokum aman
soygunlara vurgunlara hayranım aman
vatan millet allah patron, kurbanım aman
kalabalık ve karanlık türküyüm aman

benim için demişler ki kocaman kitaplarda
dışı yeşil yeşil de
içi kırmızı
neylerim ben kitapları, kocaman kitapları
efendim okusun benim, canım efendim
okusun da biliversin aklımdan geçenleri
okusun da açıversin gözünün şafağını
turnalar çizeyim gurbetlerime
ağıtlar düzeyim yiğitlerime
kelepçeler vurulsun bileklerime
okusun da büyüsün benim efendim
yumuşacık salonlarda canım efendim

(kızılırmak)

YURTTAN
NAKIŞLAR

küçük dağ istasyonlarında çocuk yüzlü çuvallar du-
[rur
elleri kucaklarında
mormenevşe boyunlu
ve sapan demirinden geçmiş gibi etleri
kadınlar durur

kadınlar
türkü türkü
kadınlar
ağıt ağıt
kadınlar ki
nakış nakış
göz olmuş gözlemekten
kadınlar!
çığrışırlar yaramızda
çığrışırlar bıçak bıçak
kurşun kurşun
fitil fitil
kadınlar!

bakışları niçin turna katarı
bakışları neden demirparmaklık?
kapanmış bıçak yarasından da beter sanki ağızları
kilitli kapılardan da beter
kadınlar!
dururlar/nasıl da yorgun
dururlar/nasıl da uzak
bakarlar sıcak sıcak
nasıl da namlu!

sürgün mü kıran mı deprem mi nedir
nedir yeşildeki bu sarı korku
ne var havada?
dalkıran yağmış da sanki/kırılmış ağustosta dalları!
bunlar mı kurtarmışlar vatanı?
nere gitmiş kurtarılan o güzel
nerde kalmış o kadınlar
bu ağıt kimin?
aman allah
koyunlar biryanda meleşir, kuzum kuzum
biryanda kuzuları!

küçük dağ istasyonlarında dul kadın bakışlı çuvallar
[durur
bıyıkları toz içinde erkekler durur
duvarda mavzer gibi sarkar omuzlarından
toprağı yârim sanıp saran kolları
saramayan kolları/of ooof
erkekler durur!
devlet bir güz yağmurudur
ıslatır çulları çuvalları
üşür yürek, kocaman!
umut umut dedikleri bu mudur
hurda yüklü bir marşandiz/takır da tukur
çekip gider gece vakti uzak bozkırdan
ıpıldar ışıkları
çözüm, çözüm/nerde çözüm
bir yelpikli yolcudur o
eli öflez fenerli bir istasyon memuru
aydınlatmaz çığlıkları
üşür yürek, kocaman!

küçük dağ istasyonlarında boynubükük çuvallar du-
[rur
çuvalların içinde bütün bir ömür
ekmek diye diye
muhanet diye diye
bütün bir ömür
çuvalların yanında kadınlar durur
önlüklerinin üstünde çetin elleri
altında vatan kulu
umut kulu dölleri
kadınlar durur

bir pınar uzak uzak
artırır susuzluğu
bir çeşme yaşlı gözdür
akarken kurur
devlet bir güz yağmurudur
ıslatır çulları çuvalları
türküleri ağıtları gurbetleriyle
özlemleri öfkeleri kahırlarıyla
toz toprak içinde bir vatan durur

(kızılkuğu)

AY
GÖRDÜM
ALLAH

bademlerin altı çavdar
değirmenin yanı gömüt
ak düşmüş bebelerin sakallarına
güz yürümüş dallarına tazeciklerin
uluyor kendi karaltısına açlık
uluyor kuytuların en eski iti
sürünüyor beli kırık kırkayak
ve koşuyor umut denen keloğlan
koşuyor karanlıkta yalnayak
çakırdikenli yolda

ben böyle acı gördüm
böyle yıkım görmedim
ay gördüm allah

oy gördüm/düşünür elim ayağım
ay gördüm/durur aklım
kara taş gömülür böcek karanlığına
kara taşın duldasında bir çocuk çoban
yerden yere sevdasını bir bitmez kerem
bir bitmez aslı
ağnsı/bitli yorganın
ağrısı/damarda kanın
aşkı umudu umarsızlığı

ben böyle gidiş gördüm
böyle susuş görmedim
ay gördüm allah

ay gördüm ay gördüm ay'a benziyor
önüm kerpiç ardım talan
kerpicin yanıbaşında kavak
kavramış toprağı dimdik duruyor
gölgesinde canveriyor umarsız insan
kuruyor kökleri topraksızlıktan
tepesinde kavağın/ay'ın onbeşi
dolunayın ortasında bir baykuş resmi
gözlerinde baykuşun/ıssız gecemiz
çengelinde baykuşun/bir masal iskeleti

bu suyu kimler vurmuş böyle zincire
bu sofra niçin yasak
ter dökenlere?
bu yüreği kemiren ne durup durmadan
bu mudur çıldırmamak
bunca mıdır vazgeçilmez yaşamak?

ben böyle kerpiç gördüm
böyle insan görmedim
ay gördüm allah

ay gördüm ay gördüm/benziyor ayrılıklara
benziyor başsız sonsuz bir sitem kervanına
insan düşmüş uzanmış/ölüyor
kavak tutmuş uzamış/gidiyor
ishak konmuş dalına
bakmıyor dünyanın hâline
kimse kimsenin diline
vur güçsüzün beline
kimsesizin şaşırmışın beline
vur vur allah vur allah
kanlı kervan yürüyor!

vay dinini dingilini/bu ne biçim iş
bu oyunu kim yazmış
yoksul yoksulu ezmiş
yiğit canından bezmiş
acıdan tatlı süzmüş
güzel günler sevdalısı
vay ben bu oyunun içine!

ay doluna doluna
kavak gider yoluna
asma kavak dalına
kuzgun öleş üstüne
insan insan eline
işçi patron koluna
vay ben bu çaprazın içine!

ben böyle dalga gördüm
böyle savaş görmedim
ay gördüm allah

ay gördüm ay gördüm/tiren geçiyor
ay gördüm ay gördüm/gemi batıyor
ay gördüm/sel götürmüş samurun yuvasını
ay gördüm/deprem yıkmış yoksulun dünyasını
bir karınca duasını
sürükler gider garip/gün ortasında

gözler gözler üstünde
avcı izler üstünde
sürünür yüzyıllardır
insan dizler üstünde
kimi işler arı gibi
bilmez tadını balın
kimi otlar koyun koyun
kapısında kanaranın
fırçanın ucunda bir damlacık kan
gibi titriyor militan
caddelere sığmıyor kaygusu kalabalığın
yumruk marşa kalkıyor
ses susuyor sular sular

değirmenin yanı gömüt
bademlerin altı çavdar
gece çökmüş çadır çadır
üstüne ıssızlığın
bas fırçayı yap resmini
çıldırırsınız
tut sesini vur şarkıya
çıldırırsınız!
ver ağzını alanlara dağlara
öfkesini sokaklara şantiyelere
vay dinini dingilini
çıldırırsınız!

boynumda kafatasım
ayın onbeşi
elimde ağu tasım
ayın ayçası
ben böyle ölüm gördüm
böyle dirim görmedim
ay gördüm allah

ay siline siline
sone sone yıldızlar
kavak durup baktı ay'a
silkeledi kuşlarım
kısaldı kerpiç damın bodur gölgesi
sayrı durdu ağlamağa
ha battı ha batıyor akşamyıldızı
adını bilmiyorum/akşamyıldızı
battığını görüyorum/akşamyıldızı
niye böyle tedirginim/akşamyıldızı
niye böyle ağlamaklı
akşamyıldızı?

ben böyle gece gördüm
böyle isyan görmedim
ay gördüm allah

ay gördüm ay gördüm/depreşti yaralarım
ha battı ha batıyor akşamyıldızı
bir şarkı var bir şarkı ki
durup durup tazeler aşkımızı
ben bilmem kimse bilmezi
o en eski acımızı
o yıldızsal gurbeti
ben bilmem kimse bilmez

başladı sızım sızım özlem böceği
örümcekler yarasalar baykuşlar
inilmemiş suların masalsı balıkları
geçmişimin tanıkları
sonumun ürpertileri
ben bilmem kimse bilmez

ışıklar yanıp söndü çobansal yalnızlıkta
ışıklar uzaklarda
bir eski çağ masalı
yanıp söndü görünümün altunnoktası
gözyaşı kesti tuza
kirpikler mumyalaştı
sayrı öldü
bebek güldü sucana
gülüverdi mor kuytuda
bir gecikmiş kırmızı gül
yokluk çıktı kolgezmeğe
özlem çıktı kolgezmeğe
pişmanlık salkımsaçak
sevda durdu yerinmeğe!

ben böyle yılgı gördüm
böyle bozgun görmedim
ay gördüm allah

çıksam şu dağların en yücesine
bağırsam bağırsam bağırsam
belki yarılır kaya
belki sele döner uyuyan bulut

ben böyle acı çektim/boyumdan büyük
ben böyle ülke gördüm/belki düşümde
böyle acı görmedim
ay gördüm allah

(kızılkuğu)

ESKİ DEFTERLER

pek de boşa geçmiş sayılmaz günlerim
halay çektim
kafa çektim
işsizlik çektim
—çeken bilir, der ya türkü—
ve şarkılar patlattım aylı aysız gecelerinde insan [bozkırın
yerden yere vurdum canı
yaralı bir kartal gibi

avladım bütün kuşları
elledim bütün böcekleri
-arısı da içinde
akrebi
örümceği de-
pek birşey anlamadım ballıbabanın balından amma
baldıranın tadını da pek beğenmedim
neden balla başlatmışlar bu rezil otu
neden bala bulamışlar bu yeşil engereği
hayret doğrusu

hayır böyle düşünmedim
sevdim ve çok beğendim
barışçıl tutumunu o bilge dedelerimin
onlar ki
bala banıp o yeşil engereği
kurtarmak istemişlerdi itilmişlikten
yaşasın dedelerim
barışçıl dedelerim!

size belki ters gelecek
ama gerçek:
en sevdiğim: ısırgan!
yeşilse işte yeşil
iğneyse işte iğne
dinlemiş ki bahar gelir uzaktan
yekinmiş de dinelmiş boz güneşlikte
yumurtanız varsa eğer
sucuğunuz pastırmanız
tadına doyamazsınız ısırgan güzelinin
öperken ısırması cabası!

olta attım
güneş tuttum
vuruldum suların göz gibisine
belki hâlâ yüzüyordur o sıcak denizlerinde güneyin
saman çöpüyle şişirdiğim kurbağacıklar

hiçbiriniz beni geçemezsiniz
süzülen kırlangıcı sapanla düşürmede
çişinizi başınızdan yukarı aşırtmada
çekirgeye ot sapından cıgara içirtmede
ve gül dalı zımbalayıp cevizin bedenine
kara güller açırtmada beni geçemezsiniz
bir ben bilirim ancak
ham elmayı taşla dövüp ballandırmayı
çürük dişi dut dalında sallandırmayı
ve saf suya su katıp sulandırarak
açlığı korkutmayı
bir ben bilirim ancak
bir de daltaşak necmi

önce ayazcayı karcayı yağmurcayı öğrendim
sonra kerpiççeyi çiçekçeyi kuşçayı
sonra türkçeyi
ardından itçe geldi/ana-avratça sonra
sabırcadan susçadan pek hoşlanmadım
haykırcaya gelince
duvarlar bilir önce
bir de geceler bilir
şimdi sorarsanız nece konuşuyorum
eğilin yıldızlı sularına şiirlerimin
bulursunuz onu orda

bir top kara bulut gibi patladı ergenliğim
ateşler üfledim avuçlarımda
yangınlara baktım baktım üşüdüm
tutundum derya kuşlarının kanatlarına
toprağı elledim: dişi
elmayı dişledim: dişi
kulaçladım suları: dişi mi dişi
bağlamada türküler
ak kâğıtta yazılar
dualarda geceler
dişi mi dişi
gülün rengi
kokusu kayısının
menekşenin bilge moru
selvi boyu sümbülün
dişi mi dişi
dişi düşler doluştu delişmen tekliğime
tutuştu mayıslarım haziranlarım
gecelerimi çıtırık

öpmediğim kız kalmadı
yiğitseniz gidip sorun a güzellerden
kimbilir hangi çiçeklerden bakıyorlardır
şiir şiir yarattığım o güzeller
yiğitseniz açıp sorun
demir kapılarını şiirlerimin

çıktım babalanan dağların en babasına
yıldızlara şafaklara vurdum kendimi
kuşlar nasıl uyanırlar dikenli kıraçlarda: gördüm
çiçekler nasıl açarlar çıtırdayarak: gördüm
bülbül nasıl kanat çırpar yumurtlarken yuvaya : gör-
[düm
kıskandım sarmaşıklar gibi sarılışıp sevişen yılan-
[ları
çatışan köpeklerin korkunç dramını yaşadım yıkıntı-
[larda
ağladım erkek arıların soyçekimine

kurşun attım
ve haykırdım sıradağlar boyunca :
köroğlu çık karşıma!
gösterdim bıyıklı doğduğumu
kurda
kuşa
insanoğluna
hey benim
tanrılara sığmayan büyüklüğüm!

seviştim deliler gibi
ve deliler gibi seviştikten hemen sonra bile
yeniden sevişmeğe başlar gibi delice
başladım şiir işçiliğime

geceleri yazdım belki şiirlerimde
sabahları yazdım belki
yaşamanın ürpertici güzelliğini
ölümün çirkinliğini koydum belki şiirlerime
haksızlığın iğrençliğini
haksızlığa direnmenin yüceliğini
koydum belki şiirlerime

bilmiyorum neyi yazdım
bilmiyorum neyi koydum şiirlerime
kim bu hırçın
kim bu ters
kim bu güleç adam/şiirlerimde
kim bu sıcak sıcak ağlayan
savunur gibiyim kendimi can pahasına
bir ortaçağ mahkemesinde belki

niçin böyle yumruk yumruk
niçin böyle bağır bağır
niçin böyle kavgasoluk
bu sevda bende?
bilinmezi yazdım belki
dolaştım bilinirin öbür yüzünü
duyurayım dedim belki
duyumsatayım
baharın adımı adımı
derelerden tepelere tırmanışını

ellerimi kullandım/kazandım ekmeğimi
beynimi pazarladım/kazandım ekmeğimi
ikisinde de dehşetli kazıklandım
tanıdım ikisinde de
bir-gelinir dünyamızın soysuzlarını

baktım
kuzu kuzu sömürülüp durur halkım
utanmadım
kızarmadı suratım
aldatılmaktan
alnımdaki enayi damgasından
utanıp arlanmadım
pırıl pırıl bir umutla daldım kavgaya
sıktım dişlerimi
yapıştırdım yumruğu
sıktım dişlerimi
yapıştırdım yumruğu
ve hâlâ da o biçimi
sanki neye yararca!

gitgide kısalıyor gibi geliyor bana yazlar
oysa sesduvarını çoktan aştık
nerdeyse yaklaştık ışık hızına
yarım saatçikte dolaşıyor dünyamızın koca karnını
o şeytan oyuncağı füzeler

peki neden
gitgide kısalıyor gibi geliyor bana yazlar?
yoksa adresi mi şaşırdık
yarıyı geçtik mi yoksa
nere gider sularımızdan körpe balıklar?

hey ulan allı morlu bulutları deli çağımın
durun biraz
durun biraz
işte ellerim!

(kızılkuğu)

AĞLASUN
AYŞAFAĞI

yorgundu yel. yoktu hava pisti karanlık.
kucakta kaldı ölü.

sen, korkak sabır!
sen, renksiz umut!
sen, yönsüz öfke!
defolun!

acımak, sen de!
alışmak, sen de!
sen de, yatalak acı!
defolun!

daha mı?
yine mi?
ne vaktedek?
kucakta kaldı ölü
kucakta kaldı ölü
heeeey
kucakta kaldı ölü!

tören kuklaları, yıkılın siz!
iğreti bayramlıklar, siz de!
siz de, göstermelikler!
defolun!

dışındayım alkışların, dışındayım bulvar şenlikleri-
--in.
benimle konuşmuyor artık, gümüş leğenlerde fır-
-tınalar kâğıt gemiler.
varoşlar işte orda! bu çözük kokusu, bulvardan va-
-roşlara.
kucakta kaldı ölü. büyüyor yalnızlığım. ey ateş-
[ler nerdesiniz!
nerdesin barışmazlığım!
nerdesin çelik gözlüm!
nerdesin kınına sığmayanım!
kahpelik işte burda!
karanlık işte burda!
gözyaşı işte burda!
ey ateşler nerdesiniz
nerdesiniz eeeey

kucakta kaldı ölü!

bıraktım oburkenti. kaçtım telefon gurbetinden tem-
[muz topraklarına.
soluyan dağ, yaratan yeşil, bezirgânsız sabah, ve
[çıplak gülüştü özlediğim.
karıştım harman sarılarına, oğul arıların kızgın şen-
-liklerine.
yalansız acı, yalansız umut, yalansız ağıt, ve yalan-
[sız yoksulluk
daldırdım ellerimi dağ sularına otlara dikenlere aşka
[ve yoksulluğa
yaşadım kaç bin yılın ağrısını o ilk yıldızların altında
yaşadım bir eskizaman heykelinin direnen yalnızlı-
-ğını:

renkli tırtılların kızgın kelebekler hâlinde sav-
rulduğu o çoksesli yaz gecelerinde uzak pınar
ezgilerinin yaprak ve yıkıntıdan kalkıp yaprak
ve yıkıntıya konup pırnal kümelerinde cırcır-
böceklerinin sular gibi coşkunluğuna dönüş-
tüğü o çoksesli çağıran yaz gecelerinde bir

eskizaman heykelinin direnen yalnızlığıyla dikilip o insan topraklarda dokundum zamanın soğuk etine

seslenen kim?
gelen ne?
kan mı gelincik mi ateş mi gül mü
nedir ayrılık?
nedir bu, som kayalardan geçen bu [gölge?
gölgeler
gölgeler
ve tuz dağı gözyaşı
ağlasun ayşafağı
ağlasun ayşafağı
ayşafağı

bütün kapıları yokladık
bütün kapılar kapalı
tortusu zulümlerin
tortusu ağıtların
tortusu öfkelerin ve umutların
ve sonsuz kaçışı mamut karanlığımın
kaçmak kurtulmamağa
kaçmak kurtulmamaktan
ve kaçışmak sürülerle
bir ilkel karanlıktan
bir uygar karanlığa

bütün kapıları yokladık
bütün kapılar kırık
bütün kapılar kirli
kapılarda parmak izi
göz izi
kapılarda en eski gözlerimiz
parmaklarımız
en eski yazılar gibi

durduk kendi parıltımızda
durduk ve dinledik yüklerimizi
yüklerimiz altun gümüş bakır demir ve sürekli kar-
[gaşa
devrilmiş kitaplığın o kısır kargaşası
oturduk bir tapınak kayasının yaşlı göğsüne
kaldırdık başlarımızı
kaldırdık başlarımızı o karanlığa
kaldırdık başlarımızı iki harf gibi
heybetli iki harf gibi ilk alfabeden
kaldırdık başlarımızı
kapalı kapılarlı o karanlığa
durduk iki harf gibi
durduk yanyana
durduk içiçe
durduk o eski karanlığa
iki harf gibi

demirciler marangozlar terziler
duvarcılar köprücüler dokumacılar
ekiciler sürücüler işleyiciler
nakışçılar bezekçiler ağır işçiler
sabahları bal tadına dönüştürenler
akşamları ipeklerle seviştirenler
yâni ak pak olanlar
yâni güzel, yâni iyi, yâni insancıl
yâni ak pak olanlar
güzelin
iyinin
sevginin savaşçıları!
aracılar vurguncular sömürücüler
kiralıklar satılıklar uşaklar
göznuru alınteri bezirganları
dalkavuklar pezevenkler soyka dilencileri
kadınsatıcılar bozukparacılar çerçiler
cellâtlar suspaycılar kandökücüler
düzenbaz okumuşlar kötülük uzmanları
yâni kir pas olanlar
yâni çirkin, yâni pis, yâni bozguncu
yâni kir pas olanlar
çirkinin
kötünün
kokmuşluğun korkulukları!

ve sız
iki kapı arasında dönüp duranlar
soytarılar şaşkınlar mantarkafalar
yiğidi hançerleyip kalleşi kollayanlar!
birgün varılırsa o dünyaya kan ter içinde
-elbette varılacak-
insan insanın yanına konulursa
-elbette konulacak-
bilin ki siz yoksunuz
şaşkınlar soytarılar
kötülük tellâlları!
dönüştürmek bataklıkları pirinç tarlalarına
açlığı açıklığı kovmak dünyadan
ekmek için sokmamak şu eli kana
sevdalanır gibi başlayıp güne
koynuna girer gibi sevgilinin
bitirmek günü
özlem
bu işte
kavga
bunun yoluna!

şafak yeli çeviriyor sayfalarını alfabemizin
a diyor yerde tohum
b diyor dalda nakış
c diyor d diyor *v* diyor çocuk kahkahaları
ve *z* diyor sönen ışık
susan yürek
kararan köz
z diyor z diyor z diyor ölüm
savruluyor üstümüzde ak güvercinler
gibi büyük yalnızlık
evrensel ürpertisi insanoğlunun
şiirin ve şarkının hırçın anası
büyük yalnızlık!
sanki ne diye?
sanki niçin?
sanki ne?
şafak yeli çeviriyor sayfalarını alfabemizin
meşeler hışırdaşıyor
artırıyor ıssızlığı motor gürültüleri
ateşler bin yılları çağrıştırıyor

ben aşkı oralarda bir eski gömüt kapağında gördüm
[de bir gece, çıldırayazdım
mermer bir gömüt kapağında oralarda bir sokağın
[temmuz tozlarında birgece
el ayak çekilmişti. selvi uzun meşe bodur çay serin. beni unutmayın beni unutmayın diyordu birileri. çeşmenin yıkık taşında diyordu birileri. yapraklara bulaşmış akşam yalnızlığında. seste biri, suda biri, havada binleri, beni bırakmayın beni bırakmayın, diyordu yüzlerimiz, tek ayak bir balıkçıl boynubüküklüğümüz. öfkemiz, umudumuz, ayrılığımız, içtim sudan, oturdum taşa. kaldırdım başımı en yukarlara. mermer bir gömüt kapağı en yukarlara. mermer gömüt kapağında bir çift sevgili. akıp giderlerdi alakaranlıkta bir çift su gibi. bir çift dere gibi ak mermerin uğultusunda. ak mermerin acısında taptaze bedenleri. sanki sevişirken vurulmuşlar da. donmuşlar da taşkesilmişler de. ah ben bakamadım bakamadım, gecelerim oynadı, ben bakamadım. savaşları salgınları doldurdum da yüreğime, kırımları sürgünleri yalnızlıkları, gecelerim oynadı ben

bakamadım, akardı saçları, hâlâ sıcacık, yanakları bulut bulut, güneşli, gözleri suçlar gibi, suçlamaz gibi. kıskanıp kırmıştılar kanatlarını, dudakları burnu memebaşları. damar damar kandı mermer, damar damar gözyaşı. ah ben bakamadım bakamadım, gecelerim oynadı, ben bakamadım. kilitler kırbaçlar taşlar zincirler, gecelerim oynadı, ben bakamadım, yanyana yanakyanağa yürekyüreğeydiler. meşe yapraklarından da taze, üzüm salkımlarından da diri. damar damar kanıyordu, ak mermerde, o görünmez kırkayağın sarı izleri, dinledim duydum yüreklerini, aşk diye aşk diye taptaze yürekleri, unutma beni unutma beni, taptaze yürekleri, nasıl da yakındılar nasıl da uzak. şarkı gibi dilimde, rüzgâr gibi etimde, ah nasıl da bendiler, ah nasıl da biz! kimdiler neciydiler neydiler, neyseler neciyseler kimseler, seviyorum deyişmeğe bile belki

de vakitleri yoktu, lâle solup gül geçip harman savrulup, kimbilir hangi bahçelerden gelip geçmiştiler, ellerini çabuk tutup, ah beni! dilleri de kuşdili mi, ah beni! demek ki korkuyorlardı ayrılıklardan, demek ki dölsuyunda o hınzır ölüm. gece sularında yıldız yağmuru, uzak bir balıkçıl akşamöncesi. seviyorum deyişmeğe bile belki de vakitleri yoktu, yağmur dinip tırtıl ölüp kelebek havalanıp, saçları iki kaynak gibi omuzlarından, bir çift orman gölü alnının kuytusunda, göğsünün bahçesinde bir çift güvercin, konmuş da ellerime sıcak, yumuşak, sarkmış da mor salkımlar aşk cinnetime, ben elma diyemedim, belki de turunç, belki de sevda moru bülûğ sabahlarımın, kay be yıldız, oyna be yel. ürper be yaprak! kay ki çizileyim boyutlarıma, durayım suretime ürper ki. seviyorum deyişmeğe bile belki de vakitleri yoktu, yavru uçup göl kuruyup dağ göçüp, ah ben bakamadım bakamadım, gecelerim oynadı, ben bakamadım, üstte çınar, altta mermer, ortasında ben. yanım yörem çağ çağ uzak, çağ çağ yakın yanım yörem, yokluğum gölgemcene yanıbaşımda. ölümüm boz bir zaman avuçiçimde. ve karınca katarları, ve çekirge sürüleri, ve sarı. dizçöküp öptüm mermeri, mermerde yatan aşkı.

uyandı uzak ormanların uğultuları, uyandı fırtınaları düş dağlarımın, gılgamış'ın dedemkorkut dağlarının fırtınaları, uyandı nehirlerim göllerim ormanlarım, kana kesti ak bulutlar yücelerimde, narçiçeği gerdanlığım boynumda, zeytindalı genç kılıcım elimde, güvercinim suçsuzluğum ak pak bedenim, dönüp de bakamadım ak mermerde tükenişime, sulara yapraklara bölünüşüme, ah ben bakamadım bakamadım! meşenin altı çeşme, arkası yıldız, yıldızın altı kerpiç, kerpicin içi insan, düşlerimiz aşklarımız umutlarımız, kalmışız yalınayak bu insan topraklarda, ezgilere çığlıklara suçlara bölünmüşüz, koparılıp alınmışız, koklanıp atılmışız, gül takmışız göğsümüze kan, kızıl yaralardan, ufukta gemi gibi şafakladı ay. göründü karanlık sularımın dip çakılları göründü dizlerimde yatan ölüler, göründü tortusu kaç bin yılımın

öldük
mermer de ölür
ey şarkılar alın bizi!

koydum alnımı ak mermerin serinliğine, dinledim duydum kaygularını. nabzımdı çığlık çığlık mermer yalnızlığında, çocukça kurtuluşumdu. dinledim duydum kaygularını. sevişmek bir kurtuluştu. yoktu başka umutları, göl kuruyup dağ göçüp fırtına dînip, yoktu başka umutları, gül solup tırtıl ölüp gün bitip, şarapla unutmuşlar mermere durmuştular, kaç bin yıl ötelerden gencecik bakıyorlardı, kara zeytin gibi yakın ve sıcaktı yüzleri, çiçekli badem dalı, sümbülde arı. bir salkım üzüm gibi sıcak ve yakındı yüzleri, bu topraklar avuçiçi, yüzçizgisi, kan izi. bu topraklar elyazması bir kitap, bu topraklar, canım canım, hayyam'ın dedikleri, bir kuş gelip konup ötüp uçup gitmiş, izi var. bir kuş gelip konup göçmüş, izi yok. bir kuş gelip yuva yapmış dikene, sapanın demirinde güneş, yoksulun gönlünde cennet, çift sürer çıplaklığa, çift sürer yoksulluğa, çift sürer medet medet, gün öğlen dedi babam, ha tosunum ha! gün aştı kara *dağı,* ha yiğidim ha! öküzüm ha, sapanım ha. kur-

banım! bir kalbur keklik cücüğü, ha kurbanım ha! görene görmeyene, alıp da vermeyene, ha kurbanım ha! toprak yorgun ve usanık, öküzler aç ve arık. insandı müslümandı ama açtı çıplaktı, alan gitmiş çalan gitmiş, kalmış avuçlarda ateşi yoksulluğun, ve kalmış kursaklarda acısı aldanışın, gün tepeyi dolaştı, ha kurbanım ha! beni dosta düşmana, ha tosunum ha! on boğaz on canavar, *ha* yiğidim ha! göz gördü gönül sevdi, ha civanım ha! sapanın demiri taşa dolaştı, korkarak şaştı yoksul, de allah! müslümanca müslümanca, he allah! ola ki büyük kısmet, ya allah! ulan yoksa put mu meret, hey allah! bu nasıl put. uy allah! gitti umut, vay allah! hay ben senin, töbe töbe, tu allah! ha tosunum, ha kurbanım, ha yiğidim ha! beni dosta düşmana, ha civanım ha! kimbilir hangi küffar, kimbilir hangi yezit, gidinin imansızı! kayaları yonta yonta, bak hele. bi de güzel benzetmiş ki, bak hele. bak şuna şu kâfire, allahtan da korkmamıştı. ağzını da yapmıştı, burnunu da bi güzel, hele bak şu kâfire, aşkını da yapmıştı, giysisini göğsünü emciklerini, hele hele şu dinsize, ne de güzel yapmıştı, belli ki din-

siz kâfir, tanrılık taslamıştı. yok canım, taş değil, vallahi aşktı, heykeldi puttu amma, belki de taştı, şu mevlanın işleri, şu mevlânın işleri, ha tosunum ha! ola ki günahları taşa kesmişti, sen affeyle yârabbim! yanılıp kaptırmayagör gönlünü aşka. ah o zâlimin kızı, ha tosunum ha, beni gençliğimde amma yakmıştı! türkümüz hâlâ da çay boylarında, o da bir hevesmiş tez geldi geçti, gönül bu sevdadan vazgeldi geçti. ,bir gül koklamadan yaz geldi geçti, ha tosunum, ha kurbanım, ha civanım ha! allah bir peygamber hak ve kütübihi. ben sana kısmet dedim, hey allah! ben sana put mu dedim, uy allah! al putunu putunu, ver tarlanın bereketini! yaştır fiştir uştur kuştur, uy allah! bu ne iştir hey allah!

akşam güneşi sönerken öküzlerin boynuzlarında, yoksul müslümanın elleri kanla bulaşıktı, oymuştu gözlerini bu günah heykelinin, memebaşlarını taşla kırmıştı

ağlasun dedikleri bir ulu, çınar
bir avuç yoksul yetim bir içim soğuk pınar
elenmiş elenmiş de, gitmiş nereye
elenmiş elenmiş de, kalmış nerede
kim götürmüş öfkesini bu halkın?
asya'dan geldikleri doğrudur
putları kıranları kırıp bigüzel
susturup çanlarını allah adına
minareler diktikleri doğrudur
yumruk gibi atlarla gelmişlerdir doğu kapılarından
kapıların ardı sonsuz
kapıların ardı derin
kapıların ardında güneşli fırtınalar
at sürüp döne döne, sarı dağlarında uzakdoğunun
ve kılıç döndürüp gökte kartala
düşlerinde sarılar yecuç mecuç
düşlerinde sarılar cin tayfası
düşlerinde yılan çiyan bir ulu sarınehir
ve bozbulanık
iki ucu karanlıkta sonsuz bir duvar
ve duvarın arkasında kıvıl kıvıl küçük kılıçlar
ağzından ateş saçan ejderhası pirincin

hiyung-nu bir istep yangınıdır
ki yalar yalımları hun hun
surlarını yecuç mecucun
bir masal vaktidir ki uzayıp gider
ağır kervanları ipekyolu'nun
belki konuşuyordur oralarda hâlâ
belki kasırgalarla uzaklarda
kurt gözlü atlıların mete'si kurt mao-dun
yorgun nakışlarında kilimlerin
türkülerin yörük yalnızlığında
ve kımızlı gecelerin yıldız kaymalarında
belki uzak şahinleri otağın
güneşi bir ateş top gibi alıp arkalarına
geçip o günbatısı kapılarından
-ki birdaha açılmıyacak-
kan terleyen atları fergana'nın
nal sesleri çınlar hâlâ alman destanlarında
macaristan ovasından geçen hun bulutunun

asya'dan geldikleri doğrudur
atları boğazlayıp bigüzel yemişlerdir
salmışlardır keçileri pırnal denizlerine
düşüp uyumuşlardır
yedi ay mı yedi yıl mı yedi yüzyıl mı desem
yediler mi kırklar mı binler mi desem
rönesans restorasyon reform devrim devirim
güneşler doğup batıp dünyalar göçüp gidip çağlar
[yuvarlanıp
köylüler ayaklanıp işçiler başkaldırıp
saraylar gümbürdeyip bayraklar dalgalanıp
beylikler isyan idüp saltanat parçalanup
«yok mudur kurtaracak» dedikte nâmık kemal
türkmenin suratına kimseler bakmaz idi
dönerdi akbabalar saltanat-ı kebîr üzre
hünkâr-ı cebir üzre
sefâlet-i ecir üzre
yedi ay mı yedi yıl mı yedi yüzyıl mı desem
yediler mi kırklar mı binler mi desem
acıkıp uyanmışlardır

acıkıp kuşlar gibi
acıkıp kurtlar gibi
cümle mahlûkat gibi
acıkıp uyanmışlardır
yıldızlar akışırken sularda
meyvalar salkımsaçak dallarda
sürüler bulut bulut dağlarda
balıklar oynaşırken deryada
sıcak bir sofra gibi tüterken toprak
acıkıp uyanmışlardır
ve daldırıp ellerini kör karanlığa
daldırıp karanlıkta taşa dikene
daldırıp ellerini yılan ağzına
ekmeklerini aranmışlardır

şu bütün ahlar var ya
şu bütün ahları ucuca koysam
çıksam ahlar dağının en yücesine
ah desem
ah desem
ah desem
kim bağlamış usunu bu hırçın göçün
kim vurmuş zincirlere
bu akıncı milyonları!

asya'dan geldikleri doğrudur
demir ve kömür yataklarının yanıbaşında doğup
üstünde oturup petrol ve bakır damarlarının
buğdayın
balın
balığın
ve o çağlar anası
çağlar güzeli
tenimin ipek pırıltısı
usumun ince suyu
o mübarek
o cömert
o engingönüllü zeytinin yanıbaşın-
[da
dallarının altında
aç ve çıplak öldükleri doğrudur

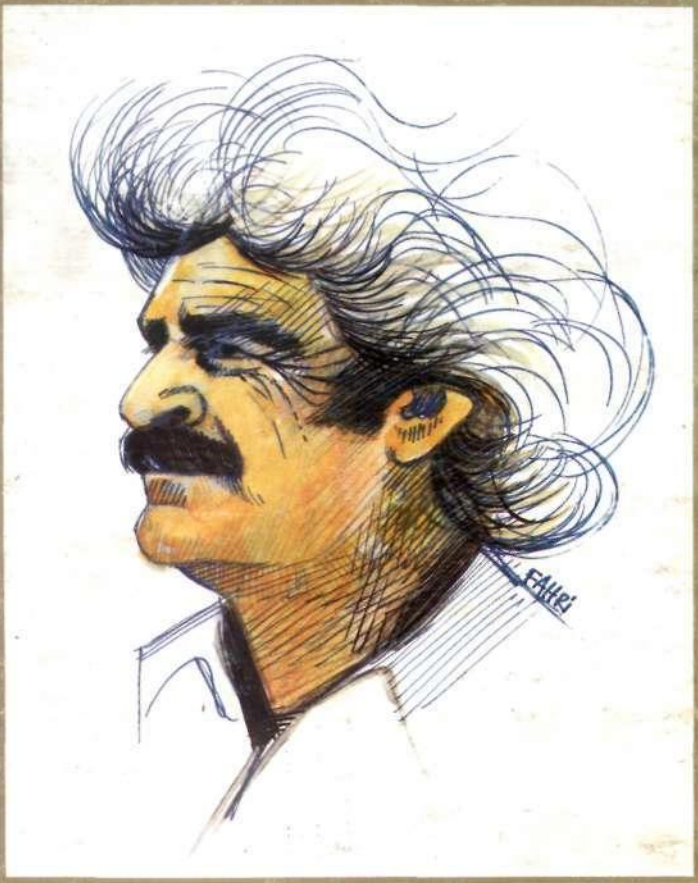
damlanın damlayı itişidir bu
dalganın dalgaya bindirişidir
ne durulabilir önünde bunun
ne de durdurabilir kendini bu
lâleler kızarıp çiğdemler gülüşende
menevşeler top top olup turaçlar ötüşende
at sürüp deli duman
güzel sevmeğe
süt sağıp köpük köpük
güreş tutmağa
bir de ceviz dikmeğe
geldik güzelim
bu kekikli kıraçlara
severiz sevdiğimizi
at sürer gibi
ceviz diker gibi dikeriz dostluğumuzu
ve süt sağar gibi sevişir
gül koklar gibi yârin elinden
lezzetle sorup sual ederiz
dostların hatırını
güzelim!
tanığımdır hacı bektaş
sor istersen
söylesin tapduk emre
tanığımdır koca yunus
sor istersen
söylesin *baba ishak*

sor beni mevlâna'dan
yesevi'den kaşgarlı'dan
sor söylesin bedreddin
canlar canı pîr sultan
sor beni bildirsinler sana kimliğim
«hakir bakma bana kimseden sağınma kemem
fakîr-i padişeh âsâ geda-yı muhteşemem»

göller bölgesi''nde temmuz gecesi
dağlar kabar kabar
içim dalgalı
okşuyor seheryeli mısırların püsküllerini
meşeler yıldız kokuyor
süreklilik soğuk su
yoruldu yüreğimde ağlıyan çocuk
kucağımdan
ölüyü
yere
bıraktım

(ağlasun ayşafağı)

1. Acıyı Bal Eyledik
2. Oğlak
3. Kızılırmak
4. Temmuz Bildirisi
5. Kelepçemin Karasında Bir Ak Güvercin
6. Ağlasun Ayşafağı
7. Koçero Vatan Şiiri
8. Haziranda Ölmek Zor
9. Filizkıran Fırtınası
10. Acılara Tutunmak
11. Işıklarla Oynamayın
12. Kavel
13. Kızılkuğu

pan

b.
KDV D